
Title	Tamil language in Singapore [Text in Tamil]
Author(s)	K. Ramiah
Source	Tamil Language Week, 9 April 1995, Singapore

Copyright © 1995 The Author

This document may be used for private study or research purpose only. This document or any part of it may not be duplicated and/or distributed without permission of the copyright owner.

The Singapore Copyright Act applies to the use of this document.

Citation: Ramiah Kalimuthu (1995, April). *Tamil language in Singapore [Text in Tamil]*. Paper presented at the Tamil Language Week, Singapore.

This document was archived with permission from the copyright holder.

EP 565

AAU-5829

**TAMIL LANGUAGE IN SINGAPORE
IN THE YEAR 2000**

K. Ramiah

Paper presented at the Yishun Junior College,
held in Singapore, on 9 Apr 1995

**NATIONAL INSTITUTE OF EDUCATION
LIBRARY, SINGAPORE**

இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் சிங்கப்பூரில் தமிழ்

கா. இராடையா

தேசிய கல்விக்க் கழகம், நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர்

முன்னுரை

மக்களிடையே கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழ இன்றியமையாத கருவியாகத் திகழ்வது மொழி. இன்றைய நவீன உலகில் மனிதர்களின் அனைத்துத் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் வண்ணம், அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படக்கூடிய மொழியே உலகில் செல்வாக்குடன் வாழும் தகுதியுடையதாகும். எவ்வளவு அழகிய மொழியாக இருந்தாலும், எத்துணைத் தொன்மைச் சிறப்பு மிக்க மொழியாக இருந்தாலும் அம்மொழி மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படாது போகுமெயானால் அது உலகில் நீடித்து வாழ்தல் அரிதாகும். இன்று உலக நாடுகள் அனைத்தும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு முன்னேறி வருகின்றன. அம்முன்னேற்றத்திற்கு உறுதுணை புரியாத மொழிகள் - நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத் தேவைகளை நிறைவு செய்யாத மொழிகள் மறைந்தொழிவது தவிர் வேறு வழியில்லை.

சமுதாயத்தின் கட்டுக்கோப்பில் இயங்கி வரும் ஓர் அங்கமாகிய மொழி, சமுதாயத்தின் வாழ்வோடும் வளத்தோடும் இரண்டற்க் கலந்து இயங்குகிறது. அனைத்து மொழிகளும் அவ்வம்மொழியைப் பயன்படுத்தும் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கையில் பல்வகையான சமுதாயப்பணிகளைச் செய்து வருகின்றன. என்றாலும் சில உலக மொழிகள் இத்தகைய அன்றாட சமூகப் பணிகளில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை; பயன்படவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, மற்ற மொழிகளைப் போல் லத்தீன் மொழி மக்களின் அன்றாட நடைமுறை வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இன்று இது ஓர் உயர்மட்ட மொழியாகவே கருதப்படுகிறது. இந்தியாவின் சமஸ்கிருத மொழியும் மேற்கூறப்பட்ட லத்தீன் மொழி போல் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், வழிபாடுகள் போன்றவற்றிலேயே சமஸ்கிருதம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது (கருணாகரன், 1981). தமிழ் மொழியின் நிலை என்ன? இன்று உலகம் அறிவியல், பொருளியல், தொழில்நுட்பத் துறைகளில் அடைந்துள்ள மாபெரும் முன்னேற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வண்ணம் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதா அல்லது வளர்ச்சி அடைந்துகொண்டு வருகிறதா, என்னும் இவ்வினாவுக்குக் கிடைக்கும் விடையைப் பொறுத்தே இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் சிங்கப்பூரில் தமிழ் எந்நிலையில் இருக்கும் என்னும் ஆய்விற்கு நம்மால் ஒரு முடிவு காண இயலும்.

சமுதாய மொழியியல் வல்லுநர்களைக் கவர்ந்துள்ள மொழியியல் கூறுகளில் ஒன்று. "மொழியைப் பேணிக் காத்தலும் கைவிடுதலும்". பிஷமனின்

"Tamil Language in Singapore in the year 2000"
 — A paper presented at Yishun Junior College on
 9 April, 1995 by Mr. K. Ramiah. This seminar was
 held in commemoration of the Tamil Language week in Singapore.

(1966:424), "மொழியைப் பேணிக் காத்தலும் கைவிடுதலும்." குறித்த வரையறை இந்த ஆய்விற்குப் பயனுள்ள தொடக்கமாகும். பிஷ்மனின் கூற்று பின்வருமாறு:

"மொழிப் புழக்கம் ஒரே சீரான முறையில், நிலைப்பாடாக இருப்பது குறித்து அல்லது மாற்றம் அடைந்து கொண்டிருப்பது குறித்து ஆராய்வதே மொழியைப் பேணிக் காத்தலும் கைவிடுதலுமாகும். இது தவிர, வேறுபட்ட மொழி பேசும் மக்களிடையே ஏற்படும் தொடர்பு காரணமாக எழும் உளவியல், சமுதாய, பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளினால், குறிப்பிட்ட ஒரு பிரிவினரிடம் புழக்கத்தில் உள்ள ஒரு மொழி அகன்று மற்றொரு மொழி அவ்விடத்தைக் கைப்பற்றதலும் குறித்து ஆராய்வதும் மொழியைப் பேணிக் காத்தலும் கைவிடுதலுமாகும்."

தங்கள் தாய்மொழிகளைப் பேணிக்காக்க எவ்வளவு கடுமையாக முயன்ற போதிலும், சிறுபான்மையோர்களின் தாய்மொழி, படிப்படியாகப் பயன்பாடு குறைந்து தனது முக்கியத்துவத்தை இழந்துவருவதைப் பல்வேறு ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன. மக்கள் மொழியைக் கைவிடுதல் குறித்து ஆராயும்போது முதலில் அம்மொழி சமுதாயத்தின் எவ்வெவ் துறைகளில் புழக்கத்தில் உள்ளது என்பது ஆராயப்படுதல் வேண்டும் என்கிறார், வெயி்ளிச் (1968). சமுதாயத் தேவைகளில் சிலவற்றிற்குத் தங்கள் தாய்மொழியைப் பேணிக் காக்கும் சிலர் வேறுபல சமுதாய நடவடிக்கைக்கு வேற்று மொழியைப் பயன்படுத்தக் காணலாம். இத்தகையோர் தங்கள் தாய்மொழிகளை முழுமையாகக் கைவிடுவதில்லை, சில துறைகளில் கைவிடுகின்றனர்; வேறு சில துறைகளில் பேணிக் காக்கின்றனர்.

ஹெய்டன் (1966) மொழிப் புழக்கம் குறித்து மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வு புலப்படுத்தும் உண்மையைச் சற்றுக் கண்ணோட்டமிடுவோம். ஃபாய் ரிவரில் பிரேஞ்சு மொழியின் பயன்பாடு குறித்தும், சான் அண்டோனியாவிலும், நியூ யார்க்கிலும் ஸ்பானிஸ் மொழிப் பயன்பாடு குறித்தும், நியூ யார்க்கிலும், களைப் பிளாண்டிலும் உக்ரேனியன் மொழிப் பயன்பாடு குறித்தும் ஹெய்டன் மேற்கொண்ட ஆய்வு புலப்படுத்தும் உண்மை யாதெனில், மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து இடங்களிலும், குடும்பம், உறவினர்கள் என்ற இரு பிரிவுகள் தவிர்த்த ஏனைய எல்லாச் சமுதாய நடவடிக்கைகளிலும் ஆங்கில மொழி ஆதிக்கம் பெற்றுவிட்டது என்பது, அவர்களது தாய்மொழிகள் மறைந்துவிட்டது என்பதும் ஹெய்டன் கூறுகிறார். கம்பர்ஸின் (1969) கருத்துப்படி சமுதாயக் காரணங்களே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மொழிப் புழக்கத்தைத் தீர்மானிக்கின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியைப் பேசுவோர் அம்மொழி பற்றிக் கொண்டுள்ள மனப்பாங்கு, மொழிப் புழக்கத்தைத் தீர்மானிக்க வல்லதாகக் கூறுகிறார், கம்பர்ஸ். பன்மொழிகள் வழங்கும் சிங்கப்பூரில், மொழியைப் பேணுதலும் கைவிடுதலும் குறித்து மிகச் சில ஆய்வுகளே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாகச் சிறு பான்மையோரின் மொழியாகிய தமிழ் மொழி குறித்து விரிவான ஆய்வு எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

சிங்கப்பூரில் தமிழரின் நிலை

தென்கிழக்காசியாவின் மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ள சின்னஞ் சிறிய தீவாகிய சிங்கப்பூர் 641.4 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவு மட்டுமே உடையது. எவ்வித இயற்கை வளமும் பெற்றிராத சிங்கப்பூரின் இரு பெருஞ் செல்வங்கள், கடின உழைப்பையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட குடியேற்ற மக்களும், லஞ்ச ஊழலும், வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை வழங்கும் போக்கும் அறவே இல்லாத தொலைநோக்குடன் செயற்படும் நிலைப்பாடான அரசாங்கமுமே ஆகும். அதனால்தான், சிங்கப்பூரைச் செல்வ வளம் மிக்க நாடுகளுள் ஒன்பதாவது நாடு என்று உலக வங்கி தனது ஆய்வு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது. 1990ஆம் ஆண்டுச் சிங்கப்பூர் அரசாங்கம் மேற்கொண்ட மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி, சிங்கப்பூரின் மொத்த மக்கள் தொகை, 3,016,004. இவர்களுள் 2,705,000 பேர் சிங்கப்பூர் குடிமக்கள்; எஞ்சியோர் நிரந்தரவாசிகள். உலகின் பெரும்பாலான இன மக்களை இங்கே காணலாம் என்றாலும் நான்கு இனங்களின் வம்சாவழியினரே இங்கு மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். அவர்கள், சீனர், மலாய்க்காரர், இந்தியர், ஐரோப்பியர். சீனர்கள் 77.7 விழுக்காடும், மலாய்க்காரர்கள் 14.1 விழுக்காடும், இந்தியர் 7.1 விழுக்காடும், ஐரோப்பியரும் ஏனைய வம்சா வழியினரும் 1.1 விழுக்காடும் வாழ்கின்றனர்.

இந்தியர்களுள் தென்னிந்திய மாநிலமான தமிழ் நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்து குடியேறிய வம்சாவழியினரே மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். அவர்கள் சுமார் 64 விழுக்காட்டினராவர். அதாவது 140,000 பேர் தமிழர்கள். ஏனைய இந்திய மரபு வழியினர்களுள் மலையாளிகள் 8 விழுக்காட்டிற்கு, மேலும், பஞ்சாபியர்கள் ஏறக்குறைய 8 விழுக்காட்டினரும் வாழ்கின்றனர். குஜராத்தியர், மராட்டியர், வங்காளிகள், தெலுங்கினர், கன்னடக்காரர் போன்ற பிற மொழிகளின் வம்சா வழியினர் எஞ்சிய 19 விழுக்காட்டினராவர். திராவிட மொழிக் குடும்பத்தினர்களாகிய தமிழர், மலையாளிகள், தெலுங்கர், கன்னடக்காரர் ஆகியவர்கள் இந்திய மக்கள் தொகையில் சுமார் 75 விழுக்காட்டினர் - அதாவது முக்கால் வாசிப் பேர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிங்கப்பூரின் அரசியில் சட்ட அமைப்புப்படி, ஆங்கிலம், சீனம் (மெண்டரின்), மலாய், தமிழ் ஆகிய நான்கு மொழிகளும் சிங்கப்பூரின் அதிகாரத்துவ மொழிகளாகும். சீன வம்சாவழியினரைப் பிரதிநிதிக்கச் சீன (மெண்டரின்) மொழியும், மலாய்க்காரர்களைப் பிரதிநிதிக்க மலாய் மொழியும், இந்தியர்களைப் பிரதிநிதிக்கத் தமிழ்மொழியும் அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அறிவியல், தொழில் நுட்ப, வணிக, பொருளியல் மொழியாகிய ஆங்கிலம் நவீன உலகின் திறவுகோல் என்னும் முறையில் இந்நாட்டில் நான்கு அதிகாரத்துவ மொழிகளுள் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எல்லா இனங்களுக்கும் பொதுவான மொழியாகிய ஆங்கிலத்திலேயே அரசின் அலுவல்கள் நடைபெறுகின்றன. மேலும், சிங்கப்பூர்க் கல்வியில் ஆங்கிலம் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. இங்குள்ள பள்ளிகள் அனைத்தும் ஆங்கிலப் பள்ளிகளே; ஆங்கிலமே பயிற்று மொழியாக உள்ளது. அதே சமயம்,

சீனம், மலாய், தமிழ் ஆகிய மொழிகள் தாய்மொழிகளாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1991ஆம் ஆண்டுவரை இம்மொழிகள் "இரண்டாம் மொழிகள்" என்றும் பெயரில் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தன. இரண்டாம் மொழி என்னும் பெயர், இரண்டாந்தரமான மொழி - அவ்வளவு முக்கியத்துவம் இல்லாத மொழி என்றும் பொருளை உணர்த்துவதாகப் பலர் கருதவே, "தாய்மொழி" எனப் பெயர் மாற்றம் கண்டுள்ளது.

சிங்கப்பூரைப் பொறுத்தவரை, ஆங்கிலத்தில் நல்ல திறன் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆங்கிலக் கல்வி சிறந்த வேலை வாய்ப்புகளை நல்கி, சமுதாயத்தின் மேல் நிலையில் வாழ உதவுகிறது. ஆங்கிலக் கல்வி, சிங்கப்பூரிடையே மேலைநாட்டுக் கலாச்சாரத்தை ஆழமாய் வேருன்றிவிடாமல் தடுக்கும் பொருட்டும் தத்தம் பண்பாட்டைப் பேணிக் காக்கவும் சீன, மலாய், தமிழ் மொழிகள் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மாணவரும் தாய்மொழியில் கட்டாயம் தேர்ச்சி பெறுதல் வேண்டும். அவ்வாறு தேர்ச்சி பெறத் தவறினால், சிங்கப்பூர்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து பயில இயலாது. தாய்மொழி "கட்டாயம்" என்னும் கல்விக் கொள்கையே இன்று பலரைத் தாய்மொழி படிக்கச் செய்துள்ளது. நான் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வில்(1989), தொடக்க, உயர்நிலை, பல்கலைக் கழகப் புகழகப் புகழ்ப்பு மாணவர்களின் தமிழ் மொழிப் புழக்கத்தை வினா நிரல் வாயிலாகக் கண்டறிந்தேன். அவ்வினா நிலையில் நான் வினவியிருந்த வினாக்களில் ஒன்று "தமிழ் கட்டாயப் பாடமா இல்லாது. விருப்பப் பாடம் (Optional Subject) என அரசு அறிவித்தால், நீ தமிழ் படிப்பாயா?" என்பதே அது. சுமார் 41 விழுக்காட்டினர் "விட்டு விடுவேன்; தமிழ் படிக்கமாட்டேன்" என்று விடையளித்து இருந்தனர். இது இளைசியர்களின் தமிழ்மொழிப் புழக்கம் குறித்த மனப்பாங்கைப் புலப்படுத்துகிறது அன்றோ? இத்தகைய மனப்பாங்கு தமிழ் நீடித்து வாழ உதவுமா? இதே வினாவைச் சீனர்களிடமோ, மலாய்க்காரர்களிடமோ வினவியிருந்தால் என்ன விடை கிடைத்திருக்கும் என எண்ணுகிறீர்கள்? சீனர்களுள் ஏறக்குறைய 75 விழுக்காட்டினர் கட்டாயப் பாடமாகச் சீனம் இல்லாது விருப்பப்பாடம் என அரசு அறிவித்தபோதிலும், சீனமொழி படிப்பேன் என்றே கூறுவர். மலாய்க்காரர்களுள் குறைந்தபட்சம் 98 விழுக்காட்டினர் "மலாய் படிப்பேன்" என்றே கூறுவர். என்ன ஆதாரத்தில் இதை நான் கூறுகிறேன் என நீங்கள் வினவக்கூடும்; ஆய்வில் இருவகை உண்டு; ஒன்று தரவுகளைத் திரட்டித் துல்லிதமாகப் புள்ளி விவரங்களோடு, தரவுகள் கூறும் முடிவைக் கூறுதல். மற்றொன்று சமுதாயத்தின் போக்கை மனப்பாங்கை நீண்ட காலமாக உற்றுக் கவனித்து (observation), அச்சமுதாய மக்களிடம் உரையாடி அவர்கள் கூறும் கருத்துகளின்று ஒரு முடிவுக்கு வருதல். மலாய்க்காரர்களிடமும், சீனர்களிடமும் அணுகுமாயப் பழகிய எவரும் என் கூற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவே செய்வர்.

சீனர்கள் பல்வேறு கிளை மொழிகளைப் பேசினாலும், வரிவடித்தைப் பொறுத்தவரை எவ்வித வேறுபாடும் கிடையாது. ஆனால், அத்தகைய நிலை தமிழுக்கு இல்லை. ஒவ்வொரு மொழியும் வெவ்வேறு வரிவடித்தைக்

கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலான வட இந்திய மொழியிகள் இந்தோ - ஆரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை. ஆனால் தென்னிந்திய மொழிகளோ திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை. இவை இரண்டிற்கும் பெருந்த வேறுபாடுகள் உள்ளன. வட இந்தியர்களுக்குச்சீனம், அல்லது மலாய் எவ்வாறு ஓர் அந்நிய மொழியோ அதே போலத் தமிழும் அவர்களுக்கு ஓர் அந்நிய மொழியே. ஒருகால், தமிழ் பயில்வது தங்கள் வாழ்க்கை வசதிகளை மேம்படுத்தும் என அவர்கள் கருதினால் தமிழ் படிப்பார்கள்; இல்லையெயில் தமிழ் பயில மாட்டார்கள்.

தென்னிந்தியர் நிலை என்ன? தென்னிந்திய வம்சா வழியினராகிய மலையாளிகள், தெலுங்கர், கன்னடர், ஆகிய திராவிட மொழிக் குடும்பத்தினர் தமிழ் பயில்கின்றனர் என்பதை ஆய்வு புலப்படுத்துகிறது. இராமையா (1989) "தொடக்க நிலை மாணவர்களின் தமிழ்ப் புழக்கம் குறித்து மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வின் தொடர்பாக உங்கள் தாய்மொழி என்ன?" என்று ஆயிரம் மாணவர்களிடம் கேட்கப்பட்டிருந்த வினாவிற்கு, 88.8 விழுக்காட்டினர் தமிழ் என்றும் 8.5 விழுக்காட்டினர் மலையாளம் என்றும், 1.4 விழுக்காட்டினர் தெலுங்கு என்றும், எஞ்சிய 1.1 விழுக்காட்டினர் கன்னட மொழி அல்லது பிற மொழிகள் என்றும் விடையிறுத்திருந்தனர். அப்படியென்றால் "தென்னிந்தியர்கள், அனைவரும் தமிழ் பயில்கிறார்கள் எனக் கூறலாமா? அவ்வாறு கூற முடியாது; தென்னிந்தியர்கள் அனைவரும் தமிழ் பயில்வார்களேயானால், இன்று தமிழ் பயல்வோரின் எண்ணிக்கை 20,000 மேல் இருத்தல் வேண்டும்.

ஆனால், இன்று உண்மையில்தமிழ் பயில்வோர் எத்தனைபேர்? ஏறக்குறைய 18,000 மாணவர்களே. இராமையா(1987) மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வு சுமார் 23 விழுக்காட்டினர் தமிழ் பயலவில்லை! என்று குறிப்பிடுகிறது. மலையாளிகள், தெலுங்கர், கன்னடியர் சிலர் தமிழ் பயிலாது இருக்கக்கூடும். ஆனால், தமிழர்களிலேயே சிலர் தமிழ் பயிலவில்லை என்பது கண்கூடு! பொருளியல், அரசியல் பலமற்ற தமிழ் மொழியைப் பயில்வதைவிடப் பொருளாதார, அரசியல் பலமிக்க சீன மொழியையோ, இவ்வட்டாரத்தில் பெருஞ் செல்வாக்கு பெற்றுத் திகழும் மலாய் மொழியையோ, தங்கள் குழந்தைகள் பயில்வது எதிர்காலத்தில் சிறந்த வேலை வாய்ப்புகளைப்பெறத் துணைபுரியும் என்று சிங்கப்பூர் தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் சிலரும் சிங்கப்பூர்க் குடியரிமை பெற்ற மலேசிய பெற்றோர் சிலரும் கருதுவதே, தமிழர்கள் அனைவரும் தமிழ் பயிலாமல்க்கான காரணமாகும்! தமிழர்களிலேயே சிலர் தமிழைப் பயிலாமல் அதைப் புறக்கணிக்கும்போது, வட இந்தியரையோ, மற்றவர்களையோ "தமிழ் படியுங்கள்" என்று நாம் எவ்வாறு வற்புறுத்த முடியும்?

தமிழர்களின் பொருளாதார நிலையும் பிறரைத் தமிழ் படிக்கத் தூண்டுவதாக இல்லை. 1990ஆம் ஆண்டு அரசு மேற்கொண்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு, சீனர்களில் 8 விழுக்காட்டினரே ஓரரை, ஈரரை வீடுகளில் வாழ்கின்றனர் என்றும், மலாய்க்காரர்களில் 7.1 விழுக்காட்டினர் மட்டுமே ஓரரை, ஈரரை வீடுகளில் வாழ்கின்றனர் என்றும் கூறுகின்றது. ஆனால்

இந்தியர்களில் 12.6 விழுக்காட்டினர் ஓரறை, ஈரறை வீடுகளில் வாழ்கின்றனர். சராசரி மாத வருவாயைப் பொறுத்தவரை, சீனர்களின் மாத வருவாய் \$3,213; மலாய்க்காரர்கள் \$2,246; இந்தியர்கள் \$2,859. இப்புள்ளிவிபரம் மலாய்க்காரர்களை விட நாம் மேம்பட்டிருப்பது போல் காட்டுகின்றது அல்லவா? ஆனால் இதில் புதைந்து கிடக்கும் உண்மை வேறு. இந்தியர்களின் மாத வருமானம்தான் இங்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளதேயொழிய, தமிழர்களின் வருமானம் தனித்துக் கூறப்படவில்லை. இந்தியர்களுள் பஞ்சாபியர்கள், மலையாளிகள், குஜராத்தியர் போன்றோர் மிகச் சிறந்த பதவிகளில் உள்ளனர்; இவர்கள் மாத வருவாய் மிகப் பெரியது. தமிழர்களில் பெரும்பகுதியினர் நுண்ணறிவும் தொழிலறிவும் அவ்வளவாகத் தேவைப்படாத உடலுழைப்புத் தொழில்களிலேயே ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்தியர்களிலேயே மிகக் குறைந்த வருவாய் பெறுபவர்களும், கல்வியில் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்களும் தமிழர்களே. விதிவிலக்காகச் சிலர் பெரும் பதவிகளில் இருக்கின்றனர் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சுமார் 70 முதல் 80 விழுக்காட்டினர் குறைந்த வருவாய் பெறுபவர்களே. இவர்களோடு, பொருளியலில் மிக வலுவாக உள்ள பஞ்சாபியர்களையும்; மலையாளிகளையும்; ஈழத் தமிழர்களையும் சேர்த்துச் சராசரி மாத வருவாயைப் பார்க்கும்போது, அது மலாய்க்காரர்களைவிடச் சிறப்பாகத் தோற்றமளிக்கிறது. ஆழ்ந்த நோக்குபவர்களுக்கு உண்மை புலனாகும். எனவே, "சூலிகளின் மொழி" என்று ஏனாம் செய்யப்படும் தமிழ் மொழியைப் பலரும் சுற்க முன்வராததற்கான காரணத்தை என்னால் ஊகித்து உணரமுடிகிறது.

தமிழ் பள்ளிகளின் தோற்றமும் சரிவும்

1825ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே இந்தியர்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்கள் இங்குப் பெரும் அளவில் கொண்டுவரப்பட்டனர். காடு மண்டிச் சதுப்பு நிலமாகக் கிடந்த சிங்கப்பூரை நவீன நகரமாக்கத் தங்களது இரத்தத்தை வியர்வையாக்கி இந்நாட்டை உருவாக்கியவர்களுள் தலையானவர்கள் தமிழர்களே. ஏழைத் தொழிலாளிகள் தங்கள் குழந்தைகள் தமிழ் படிக்கத் தாங்கள் வாழ்ந்த சேரிப் பகுதிகளில் எல்லாம் தமிழ்ப் பள்ளிகள் நிறுவினர். 1834ஆம் ஆண்டு, முதற் தமிழ்ப் பள்ளி நிறுவப்பட்டது. 1920க்கும் 1940க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் பல்கிப் பெருகின. தமிழ் ப்யிலும் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையும் கூடிற்று. 1960ஆம் ஆண்டு ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியும் நிறுவப்பட்டது. 1968ஆம் ஆண்டு வாக்கில் இங்கு இருபது தமிழ்ப் பள்ளிகள் இருந்தன; இவற்றில் 1843 மாணவர்கள் தமிழ் பயின்றனர். (சிராமயர், 1994).

சிங்கப்பூரில் ஆங்கில மொழியின் செல்வாக்கு நாளொரு மேனியும் பொழுதுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தது. ஆங்கிலம் சுற்றால் சிறந்த வேலைகளைப் பெறலாம்; செல்வச் சிறப்புடனும் சமுதாயத்தின் மேன்மட்டத்தில் செல்வாக்குடனும் வாழலாம் என்று தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, சீனர்கள், மலாய்க்காரர்கள் உட்பட எல்லா இன மக்களும் கருதலாயினர். அதன்

விளைவாகச் சீன, மலாய், தமிழ்ப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றாய் முடுவிழா கண்டன. தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்புவோரின் எண்ணிக்கை குறையலாயிற்று; ஆங்கிலப் பள்ளிகளுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்பத் தொடங்கினர். அதனால் படிப்படியாகத் தமிழ்ப் பள்ளிகள் மூடப்பட்டன. இவ்வட்டாரத்தின் ஒரே தமிழ் உயர்நிலைப் பள்ளியான உமறுப் புல்வர் உயர்நிலைப் பள்ளி 1982ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்டது. அத்துடன் தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு இயங்கிய தமிழ்ப் பள்ளிகள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தன. எப்போது தமிழ்ப் பள்ளிகள் மூடப்பட்டனவோ அப்போது முதலே தமிழின் தரம் குறையத் தொடங்கியது. 1951ஆம் ஆண்டு முதல் ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் தமிழ் "இரண்டாம் மொழி" என்னும் பெயரோடு பவனிவரத் தொடங்கியது. ஆங்கிலம் மெல்ல மெல்லத் தமிழின் இடத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவிட்டது. இன்றும் கைப்பற்றிக் கொண்டு வருகிறது. தமிழில் தங்கு தடையின்றிச் சரளமாகப் பேசக்கூட முடியாதவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது, அதுமட்டுமன்று இன்று ஆங்கிலத்தில் சிந்தித்துத் தமிழில் பேசியும், எழுதியும் வருபவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இந்நிலையில் தமிழின் எதிர்காலம் குறித்துப் பலரும் ஐயப்பாட்டுடன் வினவத் தொடங்கியுள்ளனர்.

தமிழின் இன்றைய நிலை

தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு இயங்கும் தமிழ்ப் பள்ளிகள் சிங்கப்பூரில் ஒன்றும் இல்லை; மீண்டும் தமிழ்ப் பள்ளிகள் தோன்றக்கூடிய வாய்ப்பும் இல்லை. ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு இயங்கும் ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் தமிழ் ஒரு மொழிப் பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. பின்வரும் அட்டவணை இன்று(1995) சிங்கப்பூரில் தமிழ் பயிற்றுவிக்கும் தொடக்க, அட்டவணை 1. தமிழ் பயிற்றுவிக்கும் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை(1995)

நிலை	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை	நிலைய-ங்களின் எண்ணிக்கை	தொடக்கக் கல்லூரி சீனின் எண்ணிக்கை	மொத்தம்
தொடக்கநிலை	150	-	-	150
உயர்நிலை	64	6	-	70
கல்லூரி	-	4	14	18
மொத்தம்	214	10	14	238

உயர்நிலை, பல்கலைக் கழகப் புகுமுகப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கைகளை விவரிக்கிறது:

மேற்கண்ட அட்டவணை 1, தொடக்க நிலையில் 150 கல்விக் கூடங்களிலும், உயர்நிலையில் 70 கல்விக் கூடங்களில், 14 தொடக்கக் கல்லூரிகளிலும் (ஈராண்டு வகுப்புகள் நடைபெறும் இடங்கள்), 3 பல்கலைக் கழகப் புகுமுக நிலையங்களிலும் (மூவாண்டு வகுப்புகள் நடைபெறும் இடங்கள்) தமிழ் பயிற்றுவிக்கப்படுவதை விவரிக்கிறது.

அட்டவணை 2: தமிழ் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை(1995)			
நிலை	மாணவர் எண்ணிக்கை (பள்ளிகளில்)	மாணவர் எண்ணிக்கை (நிலையங்களில்)	மொத்தம்
தொடக்கநிலை	11,600	-	11,600
உயர்நிலை	5,200	650	5,850
தொடக்கக் கல்லூரி பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்பு நிலையம்	360	200	560
மொத்தம்	17,160	850	18,010

அட்டவணை 2: பல்வேறு நிலைகளில் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை விளக்குகிறது.:

அட்டவணை 2, தொடக்க, உயர்நிலை, பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்புகள், தொடக்கக் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றில் சுமார் 18,000 மாணவர்கள் தமிழ் பயில்வதை விவரிக்கிறது. தொடக்க நிலையில் சுமார் 340 ஆசிரியர்களும், உயர்நிலையில் சுமார் 120 ஆசிரியர்களும், தொடக்கக் கல்லூரியிலும் பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்புகளிலும் சுமார் 17 ஆசிரியர்களுமாக ஆகமொத்தம் 477 தமிழாசிரியர்கள் பணிபுரிகின்றனர். பட்டதாரிகள் பற்றாக் குறையைப் போக்க, ஆண்டுதோறும் இருவர் அல்லது மூவர் தமிழில் பட்டம் பெறத் தமிழ் நாட்டிற்குக் கல்வி அமைச்சால் அனுப்பப்படுகின்றனர். அவ்வாறு தமிழ் நாட்டில் இளங்கலைப் பட்டப் படிப்புப் படித்து முடித்தவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் இருபது ஆகும். இது தவிர, தமிழ் நாட்டினின்று 30 தமிழாசிரியர்கள் அனைவரும்

முதுகலை பட்டப் படிப்பும் அதற்கு மேலும் படித்தவர்கள் சிங்கப்பூர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பொருட்டு ஒப்பந்தத்தின் பேரில் அழைத்து வரப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட தமிழ்ப் பள்ளிகள் அனைத்தும் மூடப்பட்டுவிட்டமையால், ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகப் பயின்றவர்கள் மட்டுமே 1984ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழாசிரியர் பணிக்கு சேர்க்கப்பட்டு வருகின்றனர். அதாவது தமிழை இரண்டாம் மொழியாகப் பயின்றவர்கள் தமிழாசிரியர் பணியில் சேர்கின்றனர். தமிழ்ப் பள்ளிகளில் தமிழை முதன் மொழியாகப் பயிற்று தமிழாசிரியர் பணியை மேற்கொண்டவர்களின் தமிழ் மொழித் திறனோடு, இரண்டாம் மொழியாகப் பயிற்று தமிழாசிரியர் பணியில் சேர்பவரின் தமிழ் மொழித் திறன் ஒப்பு நோக்கப்படுமானால், தமிழ் மொழியின் தரம் படிப்படியாகக் குறைந்துகொண்டு வருவதைக் காணலாம். இன்றைய இளையர்களில் சிலரைத் தவிர, பெரும் பகுதியினர் தமிழாசிரியர் பணியில் சேர விரும்புவதில்லை; அல்லது சேரத் தயங்குகின்றனர். அதற்கு அவர்கள் கூறும் காரணங்களாவன:

- 1) தொடக்கநிலை முதல் வகுப்பு முதல் பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பு வரை 12 ஆண்டுகள் நாங்கள் அனைத்துப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்திலேயே படித்துள்ளோம். தமிழை ஒரு பாடமாக மட்டுமே பயின்றோம், எனவே தமிழாசிரியர் பணியை எங்களால் சிறப்பாகச் செய்ய இயலாது என்னும் ஐயம் எங்களுக்குள்ளது.
- 2) இந்நாட்டில் தமிழின் எதிர்காலம் குறித்துத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் எழுப்பப்படும் ஐயப்பாடுகள் எங்களைத் தமிழாசிரியர் பணியில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கின்றது.
- 3) ஆங்கில மொழியாசிரியர்களைப் போல் தமிழாசிரியர்களைத் தமிழ்ச் சமூகம் மதிப்பதில்லை.
- 4) தமிழ் என்ற குறுகிய வட்டத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டால், உலகளாவிய நிலையில் வேலை செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகள் கிடைக்கா.
- 5) பிறமொழியாசிரியர்களைப் போல் தமிழாசிரியர்கள் சிங்கப்பூர் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து தமிழ் படித்துத் தங்களை உயர்த்திக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பட்டப்படிப்பு இல்லை. இதனால் தமிழாசிரியர்கள் பதவி உயர்வு பெறுவதும் அரிதாகவே உள்ளது.

தமிழாசிரியர்களை உருவாக்கும் தேசிய கல்விக் கழகத்தில் தமிழ்த் துறையில் சேர்ந்து பயில்வாரின் எண்ணிக்கையும் குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. சென்ற 1994ஆண்டு தமிழ்த் துறையில் ஒன்பது பேர்களே சேர்ந்துள்ளனர். தமிழாசிரியர் பணியில் ஆர்வத்துடன் சேரக்கூடிய ஒருசிலரும்

இல்லாமலில்லை. ஆனால் பெரும்பாலோர், தமிழாசிரியப் பணியில் சேர்தலைத் தங்களது கடைசி விருப்பமாகவே கொண்டுள்ளனர். இந்நாட்டில் எதிர்காலத்தில் தமிழை உயிரோட்டமுள்ள ஒரு மொழியாக வாழ்விக்க வல்ல அரும் பணியாகிய தமிழாசிரியப் பணியை மேற்கொண்டுள்ள இளையர்கள் சிலரின் மனப்பாங்கும் மகிழ்ச்சியளிப்பதாகவில்லை. எதிர்காலத்தில் தமிழாசிரியப் பணியை மேற்கொள்ள உள்ளூரிலேயே யாரும் முன்வரமாட்டார்களோ என்னும் ஐயம் எழுகிறது! இந்தியாவிலிருந்து தமிழாசிரியர்களை இறக்குமதி செய்வதன் மூலம் இப்பிரச்சினையைச் சமாளிக்கலாம்; என்றாலும் அது ஒரு நிரந்தரத் தீர்வாகாது. தமிழ் நாட்டில் முதன்மொழியாகத் தமிழ் பயின்று பட்டம் பெற்ற அவர்கள், சிங்கப்பூரின் இரண்டாவது மொழி என்னும் குறைந்த நிலையில் வழங்கும் தமிழ் மொழியின் தரத்தைப் புரிந்து கொண்டு எளிய முறையில் கற்பிக்க முன்வருவார்களா அல்லது அவர்களால் இயலுமா? என்னும் ஐயப்பாடு சிலருக்கு எழக்கூடும்.

ஏன் தமிழ் பயில வேண்டும் ?

பொருளீட்டும் நோக்கோடு நாளும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சமுதாய அமைப்பைக் கொண்ட சிங்கப்பூரில், மாறிவரும் உலக நிலைக்கேற்ப, அறிவியல், பொருளியல், தொழில் நுட்பம், சட்டம், மருத்துவம், போன்ற பல்வேறு நவீன துறைகளில், தன்னை நவீனப் படுத்திக் கொள்ள தவறிவிட்ட தமிழ் மொழியைப் பயில்வதால் தமிழர்கள் வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு முன்னேற்றமும் அடையப் போவதில்லை என்று ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது ஆங்கிலக் கல்வி கல்லாத தமிழர்களும் அடிக்கடி கூறிக்கொண்டு வருவது நம் செவிகளில் விழவே செய்கின்றது. ஆங்கிலத்தைப் போல் தமிழ் நவீன துறைகளில் வளர்ச்சி அடையவில்லை என்பதும்; ஆங்கிலம் போல் தமிழ் உலகளாவிய ஒரு மொழியாகப் போற்றப்படவில்லை என்பதும் உண்மையே.

தூரிதமாக வளர்ச்சி கண்டு வரும் சிங்கப்பூரின் அன்றாடத் தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவு செய்யும் வகையில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி அடையாமைக்கு யார் காரணம்? மொழித் தேவைகள் காலந்தோறும் மாறும் தன்மையானவை என்பதை உணர்ந்து, நவீன உலகிற்கேற்ற சொற்களஞ்சியங்களையும் தொடர்மைப்புகளையும் தமிழறிஞர்கள் உருவாக்கத் தவறிவிட்டனர். தமிழின் பழம் பெருமை பேசுவதிலும் “தமிழால் எல்லாம் முடியும்” என்று வாய்ப்பந்தல் போடுவதிலுமே நமது தமிழறிஞர்கள் தங்கள் வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியைச் செலவிட்டுள்ளனர்; செலவிட்டுக் கொண்டும் வருகின்றனர். வேறு எந்த மொழிக்கும் இல்லாத அளவிற்குத் தமிழ் மொழிக்கு எட்டு உலகத் தமிழ் மாநாடுகளைக் கூட்டிச் சிறப்புச் சேர்ந்து விட்டதாகப் பெருமை பேசித் திரிகிறார்கள். எட்டு உலகத் தமிழ் மாநாடுகளாலுங்கூட நமது இலட்சியம் இதுவரை எட்டப் படவில்லையே! இன்றைய தேவையை நிறைவு செய்யும் வகையில் தமிழ் மொழியை மாற்றியமைக்க வகை எதும் கண்டோமா?

தமிழர்கள் குடியேறிய மொரிசியசு, ரியூனியன், பிஜி, தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற பல நாடுகளில் தமிழ் மொழிப் புழக்கம் முற்றாக அழிந்துவிட்டது என்று சொல்லும் அளவிற்கு நிலைமை சீர்கேடாக உள்ளதே! அது குறித்து இந்த எட்டு உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளும் என்ன செய்துள்ளன?

தமிழ் மொழியை மேம்படுத்த நமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகளை எல்லாம் நாம் வீணடித்துவிட்டு, இன்று மிகச் சாதாரணமானவர்களும் தமிழ் மொழியை ஏளனம் செய்யும் அளவிற்கு நம்மையே நாம் தாழ்த்திக் கொண்டுவிட்டோம். தமிழ் சோறு போடுமா? என்று கேட்பவர்களுக்குச் சரியான விடைகூறத் தெரியாமல் தடுமாறுகிறோம். இன்று எத்தனையோ கேள்விக்கணைகள் நம்மை நோக்கி வீசப்படுகின்றன. சிங்கப்பூரில் தமிழ் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் உயிர்வாழும்? ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் தமிழ் கற்றல் கற்பித்தல் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் நடைபெறும்? இவை போன்ற வினாக்களை எழுப்புவர்கள் யார்? சீனர்களா? அல்லது மலாய்க்காரர்களா? இவர்கள் யாருமே இல்லை! பின்னர் யார் - தமிழின் எதிர்காலம் குறித்து இத்தகைய ஐயப்பாடான வினாக்களை எழுப்புவார்? வேறு யார் எழுப்பப்போகிறார்கள்? எல்லாம் நம் தமிழர்களே! பொருளியல் நோக்கில் தமிழ் பயில்வது பயனற்றது என்னும் வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். பொருள் ஈட்ட ஆங்கிலம் என்ன ஐப்பானிய, ஜெர்மானிய, சீன மொழிகளை எல்லாம் கூடப் பயில்வோம்; ஆனால் நம் பண்பாட்டைப் பேணத் தமிழ் பயில்வோம்; நமது பழக்க வழக்கங்களைப் பேண நமது பண்பாட்டைக் கட்டிக்காக்க, இறைவழிபாட்டிற்குரிய எண்ணற்ற தமிழ் நூல்களைப் படித்தின்புற. “நாம் நாமாக” வாழத் தமிழ் பயில்வோம். தமிழைக் குடும்ப மொழியாக வாழ்விப்போம்! தமிழ்த் தாய் தன் பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு ஒருகாலும் குறுக்கே நின்றதில்லை, ஒதுங்கி நின்று வழிவிடுவாளேயொழிய ஊறு செய்யாள்!

பின்னணி

ஒரு மொழியைப் பேசும் சமூகம், அம்மொழியைப் பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கையும், புரிந்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கையும், நூல்கள் வசிப்போர்களின் எண்ணிக்கையும், எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து கொண்டே வருவதைக் கண்ணூறும்போது அம்மொழியின் உயிர்வாழ்க்கை அச்சுறுத்தப்படுகிறது என்பதை உணரத்தலைப்படுகிறது. (பிஷ்மன், 1991), சிங்கப்பூரில் தமிழ்ச்சமூகமும் ஏறக்குறைய பிஷ்மன் கூற்றிற்கேற்பத் தமிழ் மொழிப்புழக்கம் இளைய தலைமுறையினரிடேயே குறையத் தலைப்பட்டுள்ளதைக் கண்டு, இந்நிலையைத் தடுத்து நிறுத்தித் தமிழ் மொழிப் புழக்கத்தை மக்களிடையே அதிகரிக்க என்ன செய்வது எனச் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது.

தமிழ் மொழிப் புழக்கம் குறித்து இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் அனைத்தும், அதன் புழக்கம் குறைந்து வருகிறது என்பதையும், ஆங்கிலத் தாக்கம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதையும்

புலப்படுத்துக்கின்றன. தொடக்க நிலை ஆறாம் வகுப்பில் பயின்ற 233 மாணவர்களிடையே தமிழ்ப்புழக்கம் குறித்து மணி(1979) மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வு, தமிழ் மொழி பெற்றோர்களிடம் 73 விழுக்காடும், நண்பர்களிடமும் உடன்பிறந்தோர்களிடமும் 32 விழுக்காடும் பயன்படுத்தப் படுவதாகக் கூறுகிறது. அதாவது வயதான பெற்றோர்களிடம் உள்ள தமிழ் புழக்கத்தில் பாதிக்கும் குறைந்த தமிழ் மொழிப் புழக்கமே இளையர்களாகிய உடன்பிறந்தவர்களிடமும், நண்பர்களிடமும் காணப்படுகிறது. 1957, 1970, 1980 ஆகிய ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசாங்கத்தின் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு மணியும் கோபிநாதனும்(1983) இந்திய மக்களிடையே மாறிவரும் எழுத்தறிவின் போக்குக்குறித்து ஓர் ஆய்வை மேற்கொண்டனர். அந்த ஆய்வின் முடிவு என்னவெனில், 1957ஆம் ஆண்டு தமிழ் மொழியில் எழுத்தறிவு உள்ளவர்கள் 4.8 விழுக்காடு என்றும், இது 1970ஆம் ஆண்டில் 2.8 விழுக்காட்டளவிற்குப் பெரும் வீழ்ச்சி அடைந்துவிட்டது என்றும், எனினும் 1980ஆம் ஆண்டு சற்று மேம்பட்டு 3.4 விழுக்காட்டை எட்டிப் பிடித்தது என்பதாகும். எனினும் 1957ஆம் ஆண்டு இருந்த தமிழ் மொழியின் எழுத்தறிவு நிலைக்கு இன்னும் திரும்பவில்லை என்ற உண்மை புலப்படுகின்றது.

தமிழர்கள் தமிழ் மொழியைக் "பேணிக் காத்தலும் - கைவிடுதலும்" பற்றிய ஓர் ஆய்வை சோப்ரீலோ(1985) மேற்கொண்டார். ஆங்கில மொழியின் தாக்கத்திற்குத் தமிழ் மொழி பெரிதும் ஆளாகி இருப்பதாகவும், தமிழர்கள் தங்கள் தாய்மொழியின்கண் தாங்கள் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை - பற்றை ஐயத்திற்கிடமின்றிப் புலப்படுத்தத் தவறுவார்களேயாயின், பின்னர்த் தமிழ் மொழி தமிழர்களை விட்டு விலகிச் சென்றுவிடும் என்னும் முடிவைத் தன் ஆய்வின் வாயிலாகச் சோப்ரீலோ அறிவுறுத்துகிறார்; தமிழர்கள் விழிப்புணர்வுடன் இருந்து தங்கள் தாய்மொழியைப் பேண வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகிறார். குடும்பம், உறவுமுறை, வழிபாடு ஆகிய ஆட்சி எல்லைகளில் தமிழ் மொழிப் புழக்கம் கட்டிக்காக்கப்படுவதாகவும், பள்ளி, பணிமனை, அதிகாரத்துவ அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றில் தமிழ்ப் புழக்கம் குறைந்து, ஆங்கிலம் புழக்கம் அதிகரித்துவிட்டதாகவும் அவரது ஆய்வின் முடிவு புலப்படுத்துகிறது. இளைய தலைமுறையாகிய தமிழர்களிடையே தமிழ்ப் புழக்கம் குறைந்து, ஆங்கிலம் புழக்கம் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது என்றும் சோப்ரீலோ கூறியுள்ளார்.

தமிழில் எழுதும் புழக்கம் இளைய தலைமுறையினரிடையே பெரிதும் குறைந்துவிட்டது என்கிறார் நாராயணன்(1985). இளந்தலை "முறையினரிடையே தமிழ்" என்னும் தனது கட்டுரையில், இளைய தலைமுறையினரில் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே தமிழில் கடிதங்கள் எழுதுகின்றனர் என்கிறார் நாராயணன். மேலும், பேச்சுத் தமிழிலேயே பெரும்பால் இளையர்கள், தங்கள் இல்லங்களில் உரையாடுகின்றனர் என்கிறார். தத்தம் தலை முறையினரிடம் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகின்றனர் என்றும், பெற்றோர்களிடத்தும் ஆங்கிலம் கலந்த தமிழிலும், முதியவர்களிடத்துத் தமிழிலும் இளைய தலைமுறையினரிடம் ஆங்கிலத்திலேயே

உரையாடுகின்றனர் என்றும் நாராயணன், கூறுகிறார். ஆண்களைவிடப் பெண்களிடம்பேச்சுத் தமிழ் சரளமாக இருக்கிறது என்கிறார். இளந்தலைமுறையினர் தமிழ் நூல்கள் படிப்பது குறைவு; தமிழ் எழுதுவது குறைவு. ஒரு கருத்தை எடுத்துக் கூற அவர்களுக்குப் போதுமான தமிழ்ச் சொற்கள் கிடைக்காதபோது, ஆங்கிலச் சொற்களைப் பெரிதும் பயன்படுத்திப் பேசுகின்றனர்; சில சமயங்களில் மலாய் மொழிச்சொற்களையும் தமிழில் பயன்படுத்திப் பேசுகின்றனர் என்கிறார் நாராயணன்(1985).

பொதுவாக இல்லங்களில் தமிழ்பேசும் போக்குக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஆங்கிலச்செல்வாக்கின் காரணமாக எதிர்காலத்தில் இல்லங்களில் தமிழ் பேசும் இயல்பு அற்றுப் போகும் நிலை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்கிறார் திண்ணப்பன்(1993). மொழி கற்றலும், மொழிபயன்படுத்தலும் குறித்து மூன்று பள்ளிகளில் ஆய்வொன்றை மேற்கொண்டார், லிம் கியாட் போர்ஸ்(1980) பெற்றோர்கள்; உடன்பிறந்தார்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோரிடத்துத் தமிழ் மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது அதிகரித்துள்ளது என்றும், தமிழில் பேசுவது குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

தேசிய நிலையில், தமிழ் மொழி ஒன்றுதான் தனது புழக்கத்தில் குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்று கோ(1979) கூறியுள்ளார். அவரது கூற்றை உறுதி படுத்துவதாகவுள்ளது 1970ஆம் ஆண்டு அரசு மேற்கொண்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு. தமிழர் இல்லங்களில் 1980ஆம் ஆண்டு 52 விழுக்காடு தமிழ்ப் புழக்கம் இருந்ததாகவும், அது 1990இல் 44 விழுக்காடாகக் குறைந்துவிட்டதாகவும் அரசாங்க மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புக் கூறுகிறது. மலாய்க்காரர்களின் இல்லங்களில் மலாய் மொழி மிக வலுவான நிலையில் பேணிக் காக்கப்படுவதாகவும், சீனர்களின் இல்லங்களிலும் சீனக் கிளை மொழிப் புழக்கம் குறைந்து மெண்டரின் மொழிப் புழக்கம் அதிகரித்துள்ளதாகவும், தமிழ் இல்லங்களில் மட்டுமே தமிழ்ப் புழக்கம் குறைந்து ஆங்கில மொழிப் புழக்கம் அதிகரித்து வருவதாகவும் அரசாங்க அறிக்கை கூறுகிறது.

இராமையா(1989) தொடக்கநிலை மாணவர்களிடையே தமிழ் மொழிப் புழக்கம் குறித்து விரிவான ஓர் ஆய்வை மேற்கொண்டார். 10,000 மாணவர்கள் பயின்ற தொடக்கநிலை வகுப்புகளிலிருந்து 1000 மாணவர்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப் பட்டவர்கள் பத்தில் ஒரு பகுதியினராதலால் இது சரியான பிரதிநித்துவ ஆய்வாகும். அவரது ஆய்வு மாணவர்கள் தாத்தா, பாட்டிமார்களிடம்பேசும் தமிழ், பெற்றோர்களிடம் சற்றுக் குறைந்து, உடன் பிறந்தவர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் அதைவிட இன்னும் குறைந்து, படிப்படியாகத் தமிழ்ப் புழக்கம் குறைந்து கொண்டே வருவதை புலப்படுத்தியது. ஆய்வுக் கருவிகளாக வினாநிரல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதே ஆய்வுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி உயர்நிலையில் பயின்ற 500 தமிழ் மாணவர்களையும், தொடக்கக் கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகப் புகழுக நிலையங்களில் பயின்ற 100 மாணவர்களையும் இராமையா(1992) ஆய்வுக்குட்படுத்தினார். அந்த ஆய்வும் ஏறக்குறைய தொடக்க நிலையில்

கண்டறியப்பட்ட முடிவினை ஒத்தே இருந்தது. இந்த ஆய்வுகள் குறித்துப் பின்னர் விரிவாக விவாதிக்க இருப்பதால், இங்கு மேற்கூறப்பட்ட சில செய்திகளோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தோனேசியத் தமிழர்கள் குறித்துச் சமூகவியல் நோக்கில் ஆய்வு ஒன்று மேற்கொண்டார் வீரமணி(1981). "வட சுமத்திராவில் தமிழர்கள்" என்னும் தலைப்பில் அவர் எழுதியுள்ள நூல், வட சுமத்திராவிலும், அதன் தலைநகரமாகிய மேடானிலும் தமிழ்ப் புழக்கம் பெரிதும் மறைந்து விட்டமையையும் - மறைந்து கொண்டிருவதையும் மிக விரிகாக எடுத்துச் சொல்லுகிறது. முதியவர்கள் சிலர் ஓரளவு தமிழ் பேசமுயலுகின்றனர்; ஆனால் இளைய தலைமுறையினரால் தமிழில் பேச இயலவில்லை என்கிறார் வீரமணி. இந்தோனேசியாவில் வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் நடை, உடை, பாவனைகளில் - புழக்கவழக்கங்களில் இந்தோனேசியர்களாகவே மாறிவிட்டனர். என்றும் "தமிழர்கள்" என்று தனித்து அடையாளம் காண முடியாத அளவிற்கு இந்தோனேசிய சமூகத்துடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்டனர் என்கிறார். மேலும் அவர் எழுதுவதாவது:

"...இன்று வெவ்வேறு வட்டாரங்களில் வாழும் தமிழர்கள் அந்தந்த நாடுகளுக்கே உரிய போக்கினையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் பின்பற்றத் தொடங்கிவிட்டனர். வட சுமத்திரா தமிழர்கள், தங்கள் உணவு, உடை முதலிய புழக்க வழக்கங்களில் பெரும்பாலும் இந்தோனேசியர்களையே பின்பற்றுகின்றனர். தமிழர்களின் கலாச்சார அடையாளங்களான புடவை, நகைகள் முதலானவை முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளின் போதுதான் அணியப்படுகின்றன. தமிழ் இந்து மதம் ஒன்றுதான். அவர்களைத் தமிழர்களாகத் திகழவைக்கிறது. அதுவும் இந்தோனேசிய சூழ்நிலைக்கேற்பப் பல மாற்றங்களைப் பெற்றுள்ளது. தமிழர்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பின்பற்றுவது தமிழர்களுடைய உரிமை என்பதை இந்தோனேசிய அரசாங்கமும் மக்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். தமிழர்கள் இந்தோனேசிய மொழிப் பள்ளிக்கூடங்களில் பயில்கின்றனர். இந்தோனேசிய மொழியான மலாய் மொழியில் இந்தோனேசியர்களைப் போலவே, தமிழர்கள் சரளமாகப் பேசவும் எழுதவும் செய்கின்றனர்..."

(வீரமணி, 1981:70)

நாம் எந்த நாட்டில் குடியேறுகிறோமோ, அந்த நாட்டு மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்வதில் தவறில்லை; இந்தோனேசிய மக்களோடு தமிழர்கள் இரண்டறக் கலந்து வாழ்வது பாராட்டிற்குரியதே என்றாலும் தங்கள் தாய் மொழியை இழந்துவிட்டனரே! பண்பாட்டைப் படிப்படியாக இழந்துகொண்டிருக்கின்றனரே! அவைதாம் நமக்கு வருத்தத்தைத் தருகின்றன. "வேற்றுமையில் ஒற்றுமை" என்பதே நம் நாட்டின் கொள்கை. அதற்கேற்ப வேறுபட்ட இனத்தவர்கள் தங்கள் மொழிகளையும் பண்பாடுகளையும் கைவிடாமல் பேணிக் காத்துக்கொண்டு, அதே சமயம் உள்நாட்டு மக்களோடு

ஒற்றமையாக வாழலாமே! மொரிசியசில் சினர்கள் மிகச் சிறுபான்மையோரே, ஆனால் அவர்கள் இன்றும் தங்கள் தாய்மொழியைப் பேணிக் காத்துவருவதையும், பண்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கிவருவதையும் நான்கண்கூடாகக் கண்டேன். அதே சமயம், வட இந்தியர்களுக்கு அடுத்தபடியாக அதிக எண்ணிக்கையில் வாழும் தமிழர்கள், மொரிசியசில் தங்கள் மொழியை இழந்துவிட்டனரே! அதற்குக் காரணம் என்ன? தமிழர்கள் தாய்மொழிப் பற்று அற்றவர்களா! அப்படிச் சொல்ல முடியாதே! பின்னர் ஏன் தாங்கள் குடியேறிய பெரும்பாலான நாடுகளின் தங்கள் தாய்மொழியைப் பேணத் தவறினர்?

ஒரு மொழி குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டின் பயன்பாட்டினின்று மறைவதை "மொழிச் சாவு" (Language Death) என்கிறார் கப்லான்(1994). எந்த ஒரு மொழியும் மறைய - சாகக் காரணம் அம்மொழி மக்களின் பயன்பாட்டை இழப்பதே. மக்களின் அன்றாட நடைமுறை வாழ்விற்குப் பயன்படாத மொழி உயிர்வாழ இயலாது என்பது கப்லான் கருத்து. ஒரு மொழி சாவதிற்கு முன்று முக்கியக் காரணங்களைக் கப்லான் பட்டியலிடுகிறார். அவை பின்வருவன:

- 1) பெற்றோர்கள் தங்கள் தாய்மொழியைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க விரும்பாமை அல்லது இயலாமை.
  - 2) சமுதாயத்தின் முக்கிய நடவடிக்கைகளில் அந்த மொழி பயன்படாது போய்விடுதல்.
  - 3) அந்த மொழியைப் பேசக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை நிலைபாடு இல்லாமல் குறைந்து கொண்டே வருதல். அதாவது குறிப்பிட்ட அந்த மொழியைப் பேசக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை விரிவடையாமல், குறைந்து கொண்டேவருதல்.
- ஒரு மொழியின் இறப்பிற்கு இவ்வாறு மூன்று காரணங்களைக் கூறிய கப்லான் ஒரு மொழி நீடித்து உயிர் வாழ்வதற்கும் மூன்று காரணங்களைக் கூறியுள்ளார். அவர் கூறியுள்ள மூன்று காரணங்களும் மொழிச் சாவிற்குக் கூறப்பட்ட காரணங்களுக்கு நேர்மாறானவையாகும்.

- 1) பெற்றோர்கள் தங்கள் தாய்மொழியைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க விரும்பி, அதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல்.
- 2) வலுவான ஒரு மொழி, வலுக்குறைந்த மற்றொரு மொழியின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை தோன்றாமல் பார்த்துக்கொள்ளல். ஒவ்வொரு மொழியின் பயன்பாட்டையும் உறுதிப்படுத்துதல்.
- 3) அந்த மொழியைப் பேசக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை ஒரே சீராக இருத்தல் அல்லது அதிகரித்தல்.

மேற்கூறப்பட்ட மூன்று காரணங்களும் ஒரு மொழி நீடித்து வாழ உறுதுணை புரியவல்லன என்கிறார், கப்லான்(1994).

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டனூள் தமிழ் மொழியை எதில் அடக்கலாம்? தமிழ் மொழி சாவை நோக்கிச் செல்கிறதா அல்லது வாழ்வை நோக்கிச் செல்கிறதா என்று ஆராய்வோம். பள்ளிகளில் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டு வருவதாலும், வானொலி, தொலைக்காட்சியில் தமிழ் முழுக்கம் இடம்பெற்று வருவதாலும், தமிழ் சாகக்கூடிய வாய்ப்பில்லை; வாழக்கூடிய வாய்ப்பே மிகுதியாக உள்ளது. இரண்டாவது காரணத்தை ஆராய்வோமானால், சமுதாயத்தின் முக்கிய நடவடிக்கைகளில் சிலவற்றில் மட்டுமே தமிழ் வழங்குகிறது. பலவற்றில் தமிழ்ப் புழக்கம் அவ்வளவாக இல்லை. (சமுதாயத்தின் முக்கிய நடவடிக்கைகளாக நான் கருதுபவை: திருமணம், திருவிழா, தீபாவளி, கருத்தரங்கம், பொதுக்கூட்டம், சடங்குகள், போன்றவை). சமுதாயத்தின் முக்கிய நடவடிக்கைகளில் தமிழ்ப் புழக்கம் பயன்படாது போய்விட்டதாகக் கூற முடியாது. ஆனால் தமிழ்ப் புழக்கம் குறைந்துகொண்டு வருகிறது எனலாம். ஆனால், வலுவான ஆங்கில மொழி - நவீன தேவைகளை நிறைவு செய்யத்தக்க வண்ணம் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள ஆங்கில மொழி, இவ்வகையில் வளர்ச்சி அடையாத தமிழ் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கிவிட்டது; ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டும் வருகிறது. அதனால் தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவது அரிதாக இருக்கலாம். முதல் காரணத்தைப் போல், இரண்டாவது காரணம் தமிழுக்கு அவ்வளவு சாதகமாக இல்லையென்றாலும், சமூகத்தில் தமிழ் இன்றும் முக்கிய நடவடிக்கைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதால், சாதக - பாதகங்கள் சமநிலையில் இருப்பதாகக் கூறலாம்.

மூன்றாவது காரணமாகிய தமிழ் பேசுவோரின் எண்ணிக்கையை ஆராய்வோமானால், அது தமிழின் நீடித்த உயிர் வாழ்க்கைக்குப் பாதகமாகவே உள்ளது. பல்வேறு ஆய்வுகள் மட்டுமல்ல, அரசாங்க மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பும் தமிழ் மொழிப் புழக்கம் ஒரே சீராக - நிலைப்பாடாக இல்லை என்பதையும், குறைந்துகொண்டே வருகின்றது என்பதையும் புலப்படுத்துகிறது. 1990ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட அரசாங்கத்தின் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பையும் ஆராய்வோமானால், இந்திய மக்கள் தொகைக் கருங்கிக்கொண்டு - குறைந்துகொண்டு வருவதைக் கண்ணுறலாம். திருமணமான தம்பதியினர்க்குத் தேசிய அளவில் 1990இல் 2.9 குழந்தைகள் மலாய்க்காரர்களுக்கு 3.2 குழந்தைகளும், இந்தியர்களுக்கு 2.7 குழந்தைகளும் பிறந்துள்ளன. சிறுபான்மையினரான இந்தியர்கள் ஆகக் குறைவான (2.7) குழந்தைகளை ஈன்றெடுத்திருப்பது, சிங்கப்பூரில் இந்திய மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்திற்கு உதவக்கூடியதல்ல. ஆண்டுதோறும் குறைவான இந்தியக் குழந்தைகள் பிறப்பதால் தமிழ் பயில்வோரின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து கொண்டே போகக்கூடிய அபாயம் உண்டல்லவா?

30க்கும் 39 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட மணமாகாத மங்கையர்களின் பட்டியலையும் 1990ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு விவரிக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட வயதில் மணமாகாத சீன நங்கையர்கள் 19.2; மணமாகாத மலாய்க்கார மங்கையர் 12.2; மணமாகாத இந்தியர் பெண்கள் 16.0. இந்தப்புள்ளி விவரங்கள் இந்திய மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் குறைவே என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. இப்புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் நமக்கு உணர்த்தும் உண்மை என்னவென்றால், இந்திய மக்கள் தொகை பெருக்கம். மற்ற இனங்களை ஒப்பு நோக்கக் குறைவாகவே உள்ளது என்பதும்; இதனால் இந்திய எண்ணிக்கை எதிர்காலத்தில் குறைக்கூடிய வாய்ப்பே இருப்பதாகவும் கூறலாம். தமிழ் மொழிப் புழக்கத்தையும் இது ஓரளவு பாதிக்கவே செய்யும் அல்லவா?

மொழிச் சாவிற்றும், மொழி நீடித்து வாழ்வதற்கும் கப்லான்(1994) கூறியுள்ள காரணங்களை அளவுகோலாகக் கொண்டு, தமிழ் மொழியின் நிலைமையை நாம் ஆராய்வோமானால், இன்றைய சூழ்நிலையில் தமிழ் சாகாது எனலாம். ஆனால் நீடித்து வாழக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. என்றாலும் தமிழ்ச் சமுதாயம் விழிப்புடனும், எச்சரிக்கையுடனும் ஒன்றுபட்டு மொழிப்பற்றுடன் செயலாற்றினால், தமிழ் மொழியை நீடித்து வாழச் செய்யலாம்

மூலக்கைத் தமிழர் வாழும் நாடு

சிங்கப்பூர்த் தமிழர்தம் வாழ்க்கை நிலையை உற்று நோக்குவோமானால், அவர்களை முப்பிரிவுக்குள் அடக்கிவிடலாம். பொருளீட்டும் நோக்குடன் வேலை தேடி வந்த இந்திய - தமிழ் நாட்டுத் தமிழர் ஒரு சாரார். அண்மைக் காலத்தில் இங்குக் குடியேறிய இவர்கள் தமிழகத்துடன் அணுகுமான தொடர்பு உடையவர்கள், பதவியினின்று ஓய்வு பெற்றவுடன் தமிழகம் சென்று அங்கேயே தமது இறுதி நாட்களைக் கழிக்கும் எண்ணத்தில் வாழும் இவர்கள், நன்கு தமிழ் பேசக் கூடியவர்கள். பலர் தமிழை முதன் மொழியாகக் கற்றவர்கள். இவர்களது குடும்பங்களில் தமிழ் சிறப்பாக வாழ்கிறது. ஒப்பந்தத்தின் பேரில் இங்கு வந்து பணிபுரிபவர்களும், "குட்டி இந்தியா" எனப்படும் சிராங்கூன் வட்டாரத்தின் வணிகர்கள் சிலரும், நிரந்தரவாசிகளும் இப்பிரிவில் அடங்குவர். இவர்களது பிள்ளைகள் தமிழை முதன் மொழியாகப் பயிலும் அளவிற்குத் திறன் மிக்கவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் சிங்கப்பூரில் பிறந்தவர்களும், தமிழ் நாட்டில் பிறந்து இங்கு வந்து குடியேறிக் குடியுரிமை பெற்றவர்களும் அடங்குவர். இவர்களுள் பெரும் பகுதியினருக்குத் தமிழ் நாட்டுடன் ஓரளவு தொடர்புண்டு; தங்கள் முன்னோர் தமிழ் நாட்டின் எப்பகுதியிலிருந்து இங்கு வந்து குடியேறினர் என்பன போன்ற விவரங்களை எல்லாம் அறிந்தவர்கள். இந்நாட்டிலேயே நிரந்தரமாக வாழ்வதா அல்லது என்றேனும் ஒரு நாள் தமிழகம் சென்று அங்கே வாழ்வதா என்று முடிவு செய்ய முடியாமல், ஆற்றில் ஒரு காலும், சேற்றில் ஒரு காலமாக வாழ்வோர் இப்பிரிவில் அடங்குவர். இவர்களது குடும்பத்தில் தமிழும் புழக்கத்தில் இருக்கும், ஆங்கிலமும் அவ்வப்போது பயன்படுத்தப்படும். இவர்களது பிள்ளைகள் முதற் பிரிவினரின் பிள்ளைகள் போல் தமிழில் அவ்வளவு

திறன்மிக்கவர்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தமிழில் நல்ல திறன் உள்ளவர்களே!

இந்தியாவுடன், தமிழ் நாட்டுடன் எவ்விதமான தொடர்பும் இல்லாமல், சில தலை முறைகளாக இங்கே வாழ்பவர்கள் முன்றாம் பிரிவினராவர். தங்கள் முன்னோர் தமிழ் நாட்டின் எப்பகுதியிலிருந்து இங்கு வந்தவர்கள் என்பதைக்கூட இவர்களுள் பலர் அறியார் இம்மண்ணின் மைந்தர்களாகிய இவர்கள் இந்த நாட்டினை முழுக்க முழுக்க தங்கள் சொந்த நாடாகக் கொண்டவர்கள். இவர்களுள் ஆங்கிலம் கற்றுப் பெறும் பதவிகளில் உள்ளவர்களும் உண்டு. கல்வியறிவு ஏதும் இன்றிக் கடைநிலை ஊழியர்களாக பணிபுரிவோர்களும் உண்டு. இப்பிரிவில் தமிழைச் சரளமாக்கப் பேச முடியாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். கொச்சைத் தமிழில் பேசக்கூடியவர்களும் உள்ளனர்; மலாய்ச் சொற்களையும் கலந்து பேசுவோரும் உண்டு. 'லா' என்னும் ஒட்டைத் தமிழ்ச் சொல்லின் ஈற்றில் இணைத்து, 'வாலா', 'போலா' என்று பேசுபவர்களும் உண்டு. இவர்களது பிள்ளைகளில் பெரும்பகுதியினர் தமிழில் போதுமான அளவிற்குத் திறமை இல்லாதவர்கள். இவர்களுள் சிலருக்குத் தமிழ் பேசக் கூடத்தெரியாமல் இருக்கலாம். இப்பிரிவினரில் பெரும்பாலோர் குடும்பங்களில் தமிழ் புழக்கமும் குறைவாகவே இருக்கும்.

சிங்கப்பூர்த் தமிழர்களை முப்பெரும் பிரிவுக்குள் அடக்க எத்தகைய அளவுகோல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறியலாம். மூவகைத் தமிழர்கள் இருப்பது போன்றே, மூவகையான திறன் படைத்த தமிழ் மாணவர்களும் உள்ளனர் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். முதல் வகையினர் தமிழில் சிறந்த பயிற்சி உடையவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் முதல் பிரிவினர் அளவுக்குத் தமிழில் தேர்ச்சி இல்லாவிட்டாலும், நியாயமான அளவிற்கு நல்ல திறன் உடையவர்களே. மூன்றாவது வகை மாணவர்கள் தாம் சற்றுப் பின்தங்கியவர்கள்; தமிழில் போதுமான அளவிற்குத் திறன் பெறாதவர்கள். ஏனைய முதல் இரு வகையினர்க்குத் தமிழ் கற்பிப்பதில் அவ்வகையாகப் பிரச்சினை இருக்காது. ஆனால் இந்த முன்றாம் பிரிவினர்க்குத் தமிழ் பயிற்றுவிப்பதைப் பொறுத்தே இந்த நாட்டின் எதிர்காலத் தமிழின் தரம் அமையும். இந்த முன்றாம் வகையினர் இந்நாட்டிலேயே வாழப்போவதால், தமிழின் எதிர்கால வாழ்வு இவர்களுையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. இவர்களை மனத்திற்கொண்டே நமது பாடத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். பாட நூலும், பயிற்சி நூலும் எளிய முறையில் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளிலும் இம்மண்ணில் தழைத்து வளரும். இலங்கைத் தமிழர்களை இம்மூவகைப் பிரிவுக்குள் அடக்க முடியாது. காரணம் அவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலக் கல்வி கற்று பெரும் பதவிகளில் உள்ளனர்; சமயத்தில் தமிழைப் பேணி வருகின்றனர்.

சிங்கப்பூரில் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் தமிழ்

'இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் தமிழ்' என்றும் இத்தலைப்பை நோக்கும்போது, கி.பி. 2000 முதல் கி.பி. 2999 முடிய கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ஆண்டுகளில் தமிழின்நிலை யாது. என்று ஆராய்ந்து முடிவு கூறப் போவதாகச் சிலர் பொருள் கொள்ளக்கூடும். இவ்வாறு ஓர் ஆயிரம் ஆண்டு குறித்து ஆய்வு செய்து என்பது சாத்தியமானதல்ல. இன்றும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் உலகில் என்னென்ன மாற்றங்கள் ஏற்படப் போகின்றனவோ, யாரோ அறிவர்? ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த உலகம் இன்று உள்ளதா? அறிவியலின் வியக்கத்தக்க வளர்ச்சியால் கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளில் உலகம் பெரும் மாற்றங் கண்டுள்ளதே. தொலைக்காட்சி, தொலைபேசி, வானொலி, விமானம், உலகை அழிக்க வல்ல போர் ஆயுதங்கள் இவை போன்ற எண்ணற்ற கருவிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டது கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளில் அல்ல; நூறாண்டுகளில்தான். இவற்றை எல்லாம் கருத்திற்கொண்டு ஆராய்வோமானால், "இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் தமிழ்" என்பதைக் கி.பி. 2000 ஆண்டின் முதல் நூறு ஆண்டுகள் - 21ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழின் நிலை குறித்து ஆராய்வதே சாத்தியமான ஒன்று என்னும் முடிவுக்கு வந்தேன். அதன்படி இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் முதல் நூறு ஆண்டுகள் தமிழ் எந்நிலையில் இருக்கும் என்னும் அணுகுமுறையிலேயே இந்தத் தலைப்பை நான் அணுகியுள்ளேன் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது அணுகுமுறை

இன்று தமிழ் மொழிப் புழக்கம் எந்நிலையில் உள்ளது என்பதை ஆதாரமாகக்கொண்டே எதிர்காலத்தில் தமிழ் மொழிப் புழக்கம் எந்நிலையில் இருக்கும் என ஊகித்தறிய முடியும் என்பதே எனது கருத்தாகும். தமிழ் மொழியின் எதிர்காலம் குறித்துப் பலர் பலவிதமான கருத்துகள் கூறுவதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. விருப்பு, வெறுப்புடன் செயலாற்றுவது ஆய்வாகாது. மேலும் ஆய்வியல் அடிப்படையில் கூறப்படாத எக்கருத்தையும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இவ்வுலகம் உள்ளளவும் தமிழ் மொழி வாழ்தல் வேண்டும் என்பது என் சொந்த விருப்பமாக இருக்கலாம். ஆனால் ஆய்வின் முடிவு வேறு விதமாக இருக்கலாம். அதை! ஏற்றுக் கொள்வதே அறிவுடைமையாகும். நடுநிலைமை பிறழாது செயலாற்ற வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த வந்த வள்ளுவப் பெருந்தகையாரும் பிள்ளையாரும் கூறுகிறார்:

"சமன்செய்தி சீர் தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கணி"

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் மக்களின் தமிழ்ப் புழக்கம் குறித்து யாரும் எந்த ஒரு விரிவான ஆய்வும் மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்நிலையில் நான் 1989ஆம் ஆண்டிலும் 1992ஆம் ஆண்டிலும் மேற்கொண்ட இரு பெரும்

ஆய்வுகளே, விரிவான ஆய்வுகளாகவும், ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டோர், ஆய்வாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டதாகவும் இருப்பதை உணர்ந்தேன். தொடக்கப் பள்ளிகளில் தமிழ் பயின்ற 10,000 மாணவர்களுள் 1,000 மாணவர்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி 1989ஆம் ஆண்டில் ஓர் ஆய்வினை மேற்கொண்டேன். அந்த ஆய்வின் முடிவை ஒரு கட்டுரையாக வடித்து 1989ஆம் ஆண்டின் டிசம்பர் திங்களில் மொரியசில் நடைபெற்ற ஏழாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் படைத்தேன். அக்கட்டுரையில் ஆங்கில வடிவம் 1991ஆம் ஆண்டு (Singapore Journal of Education) சிங்கப்பூர்க் கல்வி இதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்புகளிலும் பயிலும் மாணவர்களிடையேயும் தமிழ்ப் புழக்கம் குறித்து 1992இல் மற்றோர் ஆய்வினை மேற்கொண்டேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயின்ற 5,000 மாணவர்களுள், பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்புகளிலும் தொடக்கக் கல்லூரிகளிலும் பயின்ற 550 மாணவர்களில் 100 மாணவர்களும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். தொடக்கநிலை(1,000 மாணவர்கள்), உயர்நிலை (500 மாணவர்கள்), பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்புகள்(100 மாணவர்கள்), ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் பயின்ற 1,600 மாணவர்களின் தமிழ் புழக்கம் பற்றித் தெளிவான விவரங்கள் என்னால் சேகரித்துக் கட்டுரை எழுத முடிந்தது. "சிங்கப்பூர் மாணவர்களிடையே தமிழ் மொழிப் புழக்கம்" என்னும் தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை 1995ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 முதல் 5ஆம் நாள் வரை தஞ்சாவூரில் நடைபெற்ற எட்டாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் படைத்தேன்.

சிங்கப்பூர்ப் பள்ளிகளில் அப்போது பயின்ற மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கையில் பத்துக்கு ஒரு பகுதிக்கு மேற்பட்டோர் - அதாவது 1,600 பேர் இந்த ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். ஆய்வு நெறிமுறைகளுக்கொப்ப மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆய்வு, சிங்கப்பூர் இளைய தலைமுறையினரின் தமிழ் மொழிப் புழக்கத்தைத் தெளிவாக்கக் காட்டுகிறது. இந்த ஆய்வின் முடிவு இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழிப் புழக்கம் எந்நிலையில் இருக்கும் என்று ஊகித்து உணர உறுதுணை புரியும் என்று நம்பப்படுகிறது. இன்றைய இளையர்கள் எதிர்காலக் குடிமக்கள் - எதிர்காலப் பெற்றோர்கள் அல்லவா? தமிழ் மொழிப் புழக்கம் குறித்து இளையர்களின் மனப்பாங்கை அறிவதன் வாயிலாக, எதிர்காலத்தில் தமிழ்ப் புழக்கம் குறித்து நாம் ஒரு முடிவுக்கு வர இயலும் அன்றோ? இனி, அந்த ஆய்வு எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பது பற்றியும், ஆய்வின் முடிவுகள் பற்றியும் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

மாணவர்களின் மொழிப் புழக்கம்

முக்கிய ஆட்சிப் பரப்புகளாகிய குடும்பம், உறவு, அண்டைவீட்டார், பள்ளி, நண்பர்கள், பொழுதுபோக்கு, வாசிப்பு, வழிபாடு ஆகியவற்றில் பள்ளிகளில்

பயிலும் தமிழ் மாணவர்களின் தமிழ் மொழிப் புழக்கம் குறித்துக் கண்டறியும் பொருட்டு இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

நெறிமுறை

ஆய்வுக்கு உட்பட்டோர்

சிங்கப்பூர்த் தீவில் பல்வேறு பகுதிகளையும் சேர்ந்த 1,600 மாணவர்கள் இந்த ஆய்வில் பங்குபெற்றனர். அவர்களுள் 1,000 மாணவர்கள் 12 தொடக்கப்பள்ளிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், 500 மாணவர்கள் 5 உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், 1 உயர்நிலை தமிழ் நிலையத்தையும் சேர்ந்தவர்கள்; 100 மாணவர்கள் ஒரு பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்புத் தமிழ் நிலையத்தையும், 4 தொடக்கக் கல்லூரிகளையும் சேர்ந்தவர்கள். தொடக்கநிலை முதல் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்பில் மூன்றாம் ஆண்டில் பயின்ற மாணவர்கள் வரை அடங்குவர். அவர்களது வயது 6 முதல் 19 வரை, ஆண்களும் பெண்களும் ஏறக்குறைய சம அளவினராவர்.

ஆய்வுக் கருவி

வினாநிரல் ஆய்வுக் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. வினாநிரல் ஆங்கில மொழியிலேயே அமைக்கப்பட்டது. காரணம் ஆங்கிலத்தை முதன் மொழியாகப் பயில்வதால், வினாநிரல் ஆங்கிலத்தில் அமைக்கப் பெற்றிருப்பது. மாணவர்கள் மிகத்தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு விடை எழுத இயலும் என்று நம்பப்பட்டது. தொடக்கநிலை மாணவர்க்கும் உயர்நிலை மாணவர்க்கும் ஒரே மாதிரியான வினாநிரலே பயன்படுத்தப்பட்டது. உயர்நிலை பயின்ற மாணவர்களுக்கு இரண்டு வினாக்கள் கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டன. அவை (1) தமிழ் செய்தித்தாள் வாசிப்பதுண்டா? (2) தமிழ்ச் சிறுகதைகள் முதலியன வாசிப்பதுண்டா? வினாநிரலில் மாணவர்கள் தங்கள் பெயரை எழுதத் தேவையில்லை. ஆனால் வயது, படிக்கும் வகுப்பு, குடும்ப வருமானம் போன்ற சில சொந்த விவரங்களுக்குப் பதில் தருதல் வேண்டும். அதுதவிர குடும்பம், உறவினர், அண்டை வீட்டார், பள்ளி, நண்பர்கள், பொழுதுபோக்கு, வாசிப்பு, வழிபாடு ஆகிய எட்டு ஆட்சிப் பரப்புகளில் தமிழ் மொழிப் புழக்கத்தைக் கண்டறிவதற்குரிய வினாக்கள் வினவப்பட்டிருந்தன. தொடக்கநிலையில் 32 வினாக்களும் உயர்நிலையில் 34 வினாக்களும் வினவப்பட்டன.

செய்முறை

இந்த ஆய்வு, கல்வி அமைச்சின் அனுமதியோடும், சம்பந்தப்பட்ட

இருந்தனர். இளையர்களின் மனப்பாங்கு தமிழ் பயில்வது குறித்துச் சாதகமான நிலையிலேயே இருக்கிறது என்று எண்ணும்போது மனநிறைவு ஏற்படுகிறது.

இனி மேற்குறிப்பிட்ட எட்டு ஆட்சிப் பரப்புகளுள் ஒவ்வொரு ஆட்சிப் பரப்பிலும் தமிழ் எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைக் காண்போம்.

குறியீடு

குடும்ப உறுப்பினர்களிடையே எந்த மொழி அதிகப் புழக்கத்தில் உள்ளது என்று கண்டறிவதே இதன் நோக்காகும்.

அட்டவணை 3. குடும்பத்தில் மொழி புழக்கம்

பயன்படுத்தும் மொழி	தாத்தா / பாட்டி %	தாயார் %	தந்தையார் %	உடன்பிறந்தோர் %
தமிழ்	82	57	54	49
ஆங்கிலம்	14	31	48	57
மற்றவை	6	2	2	2

அட்டவணை 3. குடும்பத்தில் தமிழும் ஆங்கிலம் எத்தனை விழுக்காடு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாக விவரிக்கிறது. மலையாளமும், தெலுங்கும் 'மற்றவை' என்பதில் அடக்கப்பட்டுள்ளன. தாத்தா, பாட்டிமார்களிடம் மிக வலுவாகவுள்ள தமிழ்ப் புழக்கம் படிப்படியாகக் குறைந்துகொண்டு வருவதை அட்டவணை 3 சித்தரிக்கிறது. தமிழ், தாத்தா பாட்டிமார்களிடம் 82 விழுக்காடும், தாயரிடம் 57 விழுக்காடும், தந்தையரிடம் 54 விழுக்காடும், உடன் பிறந்தோர்களிடம் 49 விழுக்காடும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆங்கிலப் புழக்கத்தைக் காண்போம்; தாத்தா, பாட்டிமார்களிடம் 14 விழுக்காடு ஆங்கிலம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இது படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து 31 விழுக்காடு தாயரிடமும், 48 விழுக்காடு தந்தையரிடமும், 57 விழுக்காடு உடன்பிறந்தவர்களிடமும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தந்தையரிடம் பகுப்பாய்வு ஓர் உண்மையைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறது. அது என்னவென்றால், இளைய தலைமுறையினரிடையே தமிழ் தனது பிடியை மெல்ல இழந்து வரும் அதே வேளையில் ஆங்கிலம் தனது பிடிமானத்தை வலுவாக்கிக்கொண்டு வருகிறது என்பதே அது.

இந்த இளையர்களும் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் பெற்றோர்கள் ஆவர்;

பள்ளிகளின் முதல்வர்கள் அனுமதியோடும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. முதலில் தொடக்கநிலையில், தமிழாசிரியர்களின் துணையோடு வினாநிரல்கள் மாணவர்களிடம் கொடுத்துப்பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. முறையாகப் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட 1,000 வினாநிரல்கள் மட்டும் பகுப்பாய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. மாணவர்கள் சொந்த விவரங்கள் தனியாகவும், ஒவ்வொரு ஆட்சிப் பிறப்பிலும் தமிழ் மொழிப் புழக்கம் குறித்த விவரங்கள் தனியாகவும் விழுக்காட்டு அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டுப் பட்டியலிடப்பட்டன. அதைத் தொடர்ந்து, தொடக்கநிலை மாணவர்களின் தமிழ் மொழிப் புழக்கம் என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரையும் எழுதப்பட்டது. பின்னர் இவ்வாறாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், பல்கலைக் கழகப் புழுக்கம் வகுப்புகளிலும் ஒன்றாக இணைந்து மற்றொரு ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதப்பட்டது. பின்னர், அனைத்து வகுப்புகளையும் ஒருங்கிணைத்துச், "சிங்கப்பூர் மாணவர்களின் தமிழ்மொழிப் புழக்கம்" என்னும் தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

தரவுகளின் பகுப்பாய்வு

தரவுகள் இருவகையான அணுகுமுறைகளில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. முதலில் மாணவர்கள் அளித்துள்ள அனைத்து விடைகளும் எண்ணப்பட்டு, விழுக்காட்டு அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டன. இரண்டாவதாக, ஒவ்வொரு ஆட்சிப் பரப்பிலும் அளிக்கப்பட்ட விடைகள் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டுத் தனித்தனியாகக் கணக்கிடப்பட்டுப் பட்டியலிடப்பட்டன. இவ்வாறாக 1,600 வினாநிரல்களும் கணக்கிடப்பட்டன.

மாணவர்களின் தாய்மொழியைக் கண்டறியும் பொருட்டு முதல் வினா வினவப்பட்டிருந்தது. 87 விழுக்காட்டினர் தங்களது தாய்மொழி தமிழ் என்றும், 8 விழுக்காட்டினர் தங்களது தாய்மொழி மலையாளம் என்றும், 3 விழுக்காட்டினர் தங்களது கன்னடம் அல்லது பிற மொழிகள் என்றும் விடையளித்திருந்தனர். இது தேசிய அளவில் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களின் தாய்மொழிகளைப் பிரதிபலிக்கிறது எனலாம்.

'எந்த மொழியில் நீங்கள் சரளமாகப் பேசுவீர்கள்?' என்னும் வினாவிற்கு 60 விழுக்காட்டினர் ஆங்கில மொழியிலேயே தங்களால் சரளமாகப் பேச முடியும் என்றும் 47 விழுக்காட்டினர் தமிழ் மொழியைச் சரளமாகப் பயன்படுத்த இயலும் என்றும் விடையளித்து இருந்தனர். அநேகர் இரு மொழிகளையும் (அதாவது தமிழ், ஆங்கிலம்) சரளமாகப் பயன்படுத்த இயலும் என்று விடையளித்து இருந்தனர். தொடக்கநிலை முதல் வகுப்பிலிருந்து இருமொழிகளை மாணவர்கள் பயின்று வருவதால் அவர்களில் சிலர் இரு மொழிகளிலும் நல்ல திறன் பெற்றவர்களாகத் திகழ்வது சாத்தியமே. "தமிழ் பயில்வது பயனுள்ளது என்று நீங்கள் கருதுவதாக விடை அளித்திருந்தது. வியப்பாக இருந்தது! 10 விழுக்காட்டினரே தமிழ் பயில்வதால் பயனில்லை என்று விடையளித்து

பின்னர் தாத்தா, பாட்டிமாராகவும் முதுமையுறுவர். அப்போது இவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடமும் பேரப்பிள்ளைகளிடமும் எந்த மொழியில் பேசுவர்? ஆங்கிலத்தில் அன்றோ? அப்படியானால் ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் ஆங்கிலச்செல்வாக்கு அதிகரித்துத் தமிழ்ப் புழக்கம் குறைய வாய்ப்புண்டு அல்லவா? இன்னும் நான்கு அல்லது ஐந்து தலைமுறைகளுக்கும் பின்னர் வாழப் போகும் தாத்தா பாட்டிமார் இப்போதுள்ள தாத்தா பாட்டிமார்களைப் போல ஆங்கிலம் அறியாதவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். நன்கு ஆங்கிலம் பேசக் கூடியவர்களாகவே இருப்பர். அப்படியெனில் இன்னும் சில தலைமுறைகளில் குடும்பங்களில் தமிழ்ப் புழக்கம் முற்றாக அழிந்து ஆங்கிலம் புழக்கம் மேலோங்கி நிற்குமோ?

உறவினர்கள்

இளம் உறவினர்களிடம் எம்மொழி மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது? முதிய உறவினர்களிடையே எந்த மொழி மிகுதியாகப் பயன்படுத்துகிறது என்று கண்டறியும் நோக்குடனே வினாக்கள் வினவப்பட்டன.

அட்டவணை 4. உறவினர்களிடையே மொழிப் புழக்கம்		
பயன்படுத்தும் மொழி	முதிய உறவினர்கள் %	இளம் உறவினர்கள் %
தமிழ்	69	51
ஆங்கிலம்	32	56
மற்றவை	6	1

வயதான உறவினர்களிடம் உரையாடும்போது, மாணவர்கள் 69 விழுக்காடு தமிழையும், 32 விழுக்காடு ஆங்கிலத்தையும் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதை அட்டவணை 4 புலப்படுத்துகிறது. அதே சமயம் இளம் உறவினர்களிடம் உரையாடும்போது 51 விழுக்காடுத் தமிழையும் 56 விழுக்காடு ஆங்கிலத்தையும் பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கும், இளைய தலைமுறையினரிடையே தமிழ் செல்வாக்கை இழந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை அறியலாம்.

நண்பர்கள்

நண்பர்களிடம் உரையாட எந்த மொழியை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதைக் காண்போம். இது மாணவர்கள் எந்த மொழியில் அதிக அக்கறை

காட்டுகின்றனர் என்பதைப் புலப்படுத்தக்கூடும்.

அட்டவணை 5. நண்பர்களிடம் மொழிப் புழக்கம்		
பயன்படுத்தும் மொழி	அலைவெண் %	பேசுவதற்கு எளிது %
தமிழ்	38	37
ஆங்கிலம்	71	70

நண்பர்களிடம் ஆங்கில மொழியிலேயே பெரிதும் உரையாடுகின்றனர், என்பதை மேற்கண்ட அட்டவணை விளக்குகிறது. நண்பர்களிடம் உரையாடும்போது 38 விழுக்காடு தமிழையும்; 71 விழுக்காடு ஆங்கிலத்தையும் பயன்படுத்துகின்றனர். தமிழில் பேசுவதற்கு 37 விழுக்காட்டினர்க்கே எளிதாக இருக்கும் அதே வேளையில் ஆங்கிலத்தில் உரையாட 70 விழுக்காட்டினர்க்கு எளிதாக உள்ளதாம். வெளியுலகில் ஆங்கிலத்தில் பேச வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளதுபோல், தமிழில் பேச வாய்ப்புகள் இல்லை. அதனால்தானோ என்னவோ பெரும்பாலோர் தமிழில் பேசுவதைவிட ஆங்கிலத்தில் பேசுவது எளிமையாக இருக்கின்றது என்கின்றனர். இக்குறையைக் களைய, தமிழ் வகுப்புகளில் பேச்சுத் தமிழுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆசிரியரே வகுப்பை ஆக்ரமித்துக் கொண்டிராமல், மாணவர்களுக்கும் பேச நிறைய வாய்ப்பளிக்கும் வேண்டும். பல்வேறு பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தல், பாட்டுப் பாடுதல் கதை சொல்லுதல், குழு நடவடிக்கைகள் முதலியன மாணவரது பேச்சுத் தமிழை வளர்க்கத் துணைபுரிவன.

பள்ளிக்கூடம்

இப்பகுதியில் வினவப்பட்ட வினாக்கள், மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் எந்த மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர் எனக் கண்டறியும் நோக்கங் கொண்டதாகும். குறிப்பாக, மாணவர்கள் தமிழ் வகுப்புகளில் எந்த மொழியில் பேசுகின்றனர் என்பதையும், ஆங்கில வகுப்பில் தங்களுடன் பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் எந்த

அட்டவணை 6. பள்ளி ஆட்சிப் பரப்பில் பயன்படுத்தும் மொழி			
பயன்படுத்தும் மொழி	ஆங்கில வகுப்பு %	தமிழ் வகுப்பு %	பள்ளிக்கு வெளியில் %
தமிழ்	26	74	46
ஆங்கிலம்	79	29	72

மொழியில் பேசுகிறார்கள் என்றும், பள்ளியின் வெளியே எந்த மொழியில் உரையாடுகின்றனர் என்பதையும் கண்டறியும் நோக்கங்களுடன் வினாக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சிங்கப்பூரில் உள்ள பள்ளிகள் அனைத்தும் ஆங்கில பள்ளிகளே. பெரும்பாலான பள்ளிகள் ஆங்கிலத்தில் பேசுங்கள் என்னும் இயக்கம் நடத்தி, ஆங்கில மொழிப் பேச்சுத் திறனை மேம்படுத்தப் பாடுபட்டு வருகின்றன. பள்ளிகளைத் தாய்மொழிகளில் மாணவர்கள் பேசுவதையும் தவிர்க்கும்படி அறிவுறுத்தி வருகின்றன. இத்தகைய பின்னணியில், பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் 79 விழுக்காடு பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதையும் தமிழ் 26 விழுக்காடு மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. தமிழ் வகுப்பை ஆராய்வோமானால் தமிழ் 74 விழுக்காடு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏன் 100 விழுக்காடு பயன்படுத்தப்படவில்லை, எனக் கேட்கத் தோன்றும். ஆங்கில மொழியைக் குடும்ப மொழியாகக் கொண்ட சூழலிருந்து வரும் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் சரளமாய் பேச முடிவதில்லை. அத்தகையோர் தமிழாசிரியரிடம் மட்டுமல்லாது, தங்கள் தமிழ் நண்பர்களிடமும் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகின்றனர். அத்தகையோர் 29 விழுக்காட்டினராவர். ஆங்கிலக் கல்வியின் தாக்கம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க இத்தகையோர் எண்ணிக்கை - அதாவது தமிழ் பேசத் தெரியாமல், தமிழ் படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது. இந்நிலை தொடர்ந்து நீடிக்குமானால் இன்னும் சில தலைமுறைக்குள் பெரும்பாலான மாணவர்களால் தமிழில் பேச முடியாமற் போகலாம். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் அத்தகையோர் படிப்பர்; எழுதுவர், ஆனால் பேசுவதுதான் சிரமம். இக்குறையைக் களைய நமது பாடத்திட்டமும் போதனை முறையும் பேச்சுத் தமிழுக்கே முதன்மை அளித்தல் வேண்டும். இல்லையேல் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் பேச்சுத் தமிழ் பெரிதும் செத்துப் போய்விடும். பள்ளிக்கு வெளியிலுங்கூட ஆங்கிலம் (72%) மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தமிழ் 46 விழுக்காடே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அண்டை வீட்டார்

சிறுபான்மையோராகிய தமிழர் சிங்கப்பூர்த் தீவு முழுதும் பரந்து வாழ்கின்றனர். இத்தகைய நிலையில் தமிழர்களின் அண்டை வீட்டார்கள் பெரும்பாலும் சீனர்கள் அல்லது மலாய்க்காரர்களாகவே உள்ளனர். எனினும் சிங்கப்பூரர்களுள் ஏறக்குறைய 89 விழுக்காட்டினர் அடுக்குமாடி இல்லங்களில் வாழ்தால், அவ்வடுக்கு மாடி இல்லங்களில் தமிழ்க் குடும்பங்கள் சில இருக்கவே செய்கின்றன. மேலும் யூ சூன், ஜூரோங் போன்ற சில வீடமைப்புக் கழகப் பேட்டைகளில் தமிழர்கள் மிகுதியாக வாழக் காணலாம். இத்தகைய நிலையில் அண்டையிலுள்ள அடுக்குமாடி இல்லத்தில் வாழும் தமிழ்க் குடும்பத்தினரிடம் மாணவர்கள் எந்த மொழியில், பேசுகின்றனர் என்று கண்டறிய சில வினாக்கள் வினவப்பட்டன.

அண்டை வீட்டாருடன் உரையாடும்போது, தமிழர்கள் தமிழ் மொழியை

அட்டவணை 7. அண்டை வீட்டு ஆட்சிப் பரப்பில் பயன்படுத்தும் மொழி	
பயன்படுத்தும் மொழி	முதிய உறவினர்கள் %
தமிழ்	62
ஆங்கிலம்	39

62 விழுக்காடும் ஆங்கில மொழியை 39 விழுக்காடும் பயன்படுத்துகின்றனர். பலர் ஆங்கிலக் கல்வி கற்றிராததாலும் தமிழை முதன் மொழியாகப் படித்த மூத்த தலைமுறையினர் பலர் அடுக்குமாடி இல்லங்களில் கணிசமாக இருப்பதாலும் தமிழ் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது மிகுந்த சிங்கப்பூர் விஷயமே; என்றாலும் ஆங்கிலக் கல்வியின் செல்வாக்கு அதிகரித்துக் கொண்டே வருவதால், இன்னும் சில தலைமுறைகளுக்குள் இந்நிலை மாறக்கூடும். தமிழர்கள் விழிப்பாக இருந்து தமிழ்ப் பற்றுடன் தங்கள் மொழியைப் பேணுவார்களே யாகில்; தமிழ் நீடித்து வாழக்கூடிய வாய்ப்புண்டு.

வாசிப்பு

இப்பகுதியில் வினவப்பட்ட வினாக்கள் மாணவர்கள் எந்த மொழி நூல்களைப் படிக்கின்றனர் என்பதைக் கண்டறிவதைக் குறியாகக் கொண்டது.

அட்டவணை 8. வாசிப்பு ஆட்சிப் பரப்பில் பயன்படுத்தக்கூடிய மொழி	
பயன்படுத்தும் மொழி	முதிய உறவினர்கள் %
தமிழ்	30
ஆங்கிலம்	81

ஆங்கில மொழி நூல்கள் (81%) தமிழ் மாணவர்களிடம் பெருஞ் செல்வாக்கும் பெற்றுள்ளதை மேற்கண்ட அட்டவணை புலப்படுத்துகிறது. பயிற்று மொழி ஆங்கிலமாக இருப்பதால் இத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்படுவது எதிர்பார்க்கக் கூடியதே. ஆங்கில நூல்களை மிகுதியாகப் படிப்பதில் குற்றமில்லை; தாராளமாகப் படிக்கட்டும். ஆனால் தமிழ் நூல்களையும் அவ்வாறு படிப்பதில்லையே என்று எண்ணும்போதுதான் வருத்தமாகவுள்ளது. மாணவர்கள் 30 விழுக்காட்டுத் தமிழ் நூல்களையே படிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் தமிழ் நூலகம் இருந்தும் தமிழ் படிப்போர் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. தேசிய நூலகத்திலும், பல்வேறு கிளை நூலகங்களிலும் தமிழ் நூல்கள் உள்ளன. அந்நூல்களுள் பெரும்பாலானவை, வாங்கி வைத்து

வைத்தபடியே உள்ளன. அவற்றை யாரும் இரவல் வாங்கிச் சென்றதற்கான அடையாளங்கள் - முத்திரைகள் நூல்களில் இல்லை. நூலக அலுவலர்கள், தமிழ் நூல்கள் மிகக் குறைவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதாகப் புள்ளி விவரங்களோடு தெரிவிக்கின்றனர். தமிழ் இம்மண்ணில் நீடித்து வாழ தமிழ் நூல்கள் படிக்காமல் இருப்பது துணைபுரியாது அன்றே? எத்தகைய தமிழ் நூல்களைப் படிக்கிறீர்கள் என்ற வினாவிற்கு 48 விழுக்காட்டினர் கதை நூல்கள் படிப்பதாகவும் 30 விழுக்காட்டினர் கதை நூல் அல்லாத கட்டுரை போன்ற நூல்களைப் படிப்பதாகவும் பதிலளித்துள்ளனர். தமிழ் நாளிதழ் வாசிப்பதுண்டா என்னும் வினாவிற்கு 15 விழுக்காட்டினர் சில சமயங்களில் வாசிப்பதுண்டு என்றும், 20 விழுக்காட்டினர் வாசிப்பது உண்டு என்றும், 65 விழுக்காட்டினர் அறவே வாசிப்பதில்லை என்றும் விடைபகன்றிருந்தனர்.

பொழுதுபோக்கு

வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்றவை மக்களின் பொழுதுபோக்குச் சாதனங்கள். இவற்றில் ஒலி, ஒளி பரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளில் எம்மொழி நிகழ்ச்சிகளை மாணவர்கள் மிகுதியாகக் கேட்டும், கண்டும் களிக்கின்றனர் என்று கண்டறியும் நோக்குடன் இப்பிரிவில் சில வினாக்கள் வினவப்பட்டன. அட்டவணை 9 மாணவர்கள் அளித்த விடைகளை விவரிக்கிறது.

அட்டவணை 9. பொழுதுபோக்கு ஆட்சிப் பரப்பில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி		
பயன்படுத்தும் மொழி	வானொலி நிகழ்ச்சி %	தொலைக்காட்சி %
தமிழ்	68	45
ஆங்கிலம்	49	74

தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சிகள் (68%) தமிழ் மாணவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன என்பதை அட்டவணை 9 ஐயந்திரிபறப் புலப்படுத்துகிறது. தொலைக்காட்சியில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் மிகுதியாக இல்லாததாலும், ஆங்கிலத் திரைப்படங்கள், பாடல்கள் முதலியன தொலைக்காட்சியின் ஆங்கிலப் பிரிவில் பெரிதும் ஒளிபரப்பப்படுவதாலும் தமிழ் இளைஞர்களுள் பெரும்பாலோர் மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தினால் எளிதில் கவரப்படுவதாலும், மிகுதியான (74%) தமிழ் மாணவர்கள் ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைக் காண்கின்றனர். எனிலும், தமிழ்த் திரைப்படங்கள் மாணவர்களை மட்டுமல்ல, வயது வந்த பெரியவர்களையும் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன. தமிழ் பேசத் தெரியாதவர்கள் கூடத்

தமிழ் படத்தை ரசித்துப் பார்ப்பதைக் காணலாம். இம்மண்ணில் தமிழ் நீடித்து வாழத் திரைப்படங்கள் பெரிதும் காரணமாய் அமையும் என்று கூறினால் அது தவறாகாது. தமிழ் நாட்டின் தாக்கத்தால் சிங்கப்பூரிலும் "தமிழ்த் திரைப்படக் கலாச்சாரம்" துரிதமாய்ப் பரவி வருவது தமிழ் இனத்திற்குப் பலவகையிலும் தீமை பயக்கிறது.

வழியாடு

சமயத்தின் பெயராலும் ஜாதியின் பெயராலும் ஏனைய வேற்றுமைகளாலும் பிளவுண்டு வாழும் தமிழர்களை ஒருங்கிணைக்கும் சக்தியாகத் திகழ்வது தமிழ் மொழியே. இந்து, முஸ்லிம், கிருஸ்துவ சமயங்களைச் சார்ந்துள்ள தமிழர்கள் தங்கள் வழிபாடுகளை எந்த மொழியில் நிகழ்த்துகின்றனர் என்பதைக் கண்டறியும் நோக்கோடு, இந்த ஆட்சிப் பரப்பில் சில வினாக்கள் வினவப்பட்டன. மாணவர்களின் விடைகளைப் பின்வரும் அட்டவணை விவரிக்கிறது.

அட்டவணை 10. வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்தும் மொழி	
பயன்படுத்தும் மொழி	அலைவெண் %
தமிழ்	57
ஆங்கிலம்	36
சமஸ்கிருதம்	3
அரபு	6

மேற்கண்ட அட்டவணை 10, தமிழர்கள் சார்ந்துள்ள பல்வேறு சமயங்களைப் புலப்படுத்துகிறது. பெரும்பாலான தமிழர்கள் இந்து சமயத்தினராதலால், அவர் தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் தங்கள் வழிபாடுகளை நிகழ்த்துகின்றனர். சிலர் ஆங்கிலத்திலும் வழிபடக்கூடும். கிருஸ்தவர்கள் பெரும்பாலோர் ஆங்கிலத்திலும், முஸ்லிம்களில் பெரும்பாலோர் அரபிய மொழியிலும் தங்கள் வழிபாடுகளை நிகழ்த்துகின்றனர். ஆனால் அவர்களும் குறிப்பிட்ட அளவிற்குத் தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் அரபிய மொழியையுமே பயன்படுத்துகின்றனர். வழிபாட்டிற்குத் தமிழ் 57 விழுக்காடும், ஆங்கிலம் 36 விழுக்காடும், சமஸ்கிருதம் 3 விழுக்காடும் அரபு 6 விழுக்காடும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேலே கூறப்பட்டுள்ள முடிவிற்கு வரமுடிக்கிறது. சுருக்கக் கூறுமிடத்து வழிபடுவதற்குத் தமிழ் பெரிதும் பயன்படுகிறது எனலாம்.

இதுகாறும் எட்டு ஆட்சிப் பகுதியில் தமிழ் எந்த அளவிற்கு மாணவர்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை, அவர்கள் அளித்திருந்த விடைகளைக் கொண்டு ஒரு முடிவிற்கு வந்தோம். குடும்பத்தில் மூத்த உறுப்பினர்களிடமும், உறவினர்களிடத்தில் குடும்பத்தைப்போலவே வயதான உறவினர்களிடமும் மாணவர்கள் அதிகமாகத் தமிழில் உரையாடுவதைக் கண்டோம். மேலும் அண்டை வீட்டார்கள், பொழுதுபோக்கு, வழிபாடு ஆகிய ஆட்சிப் பகுதிகளிலும் தமிழ்ப் புழக்கம் அதிகமாக இருப்பதை அறிந்தோம். அதே சமயம், குடும்பத்தில் உடன்பிறந்தோர்களிடமும், இளைய உறவினர்களிடம் மாணவர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கில மொழியிலேயே உரையாடுகின்றனர் என்பதையும் புள்ளிவிவரங்கள் புலப்படுத்தி உள்ளன. நண்பர்கள், பள்ளிக்கூடம், வாசிப்பு ஆகிய ஆட்சிப் பகுதிகளில் தமிழைவிட ஆங்கிலம் புழக்கம் மேலோங்கி இருப்பதையும் ஆய்வு புலப்படுத்தியுள்ளது.

தமிழர்களின் சமூகப் பொருளியல் நிலை

ஒரு மொழியின் பயன்பாட்டைத் தீர்மானிப்பதில் சமூகப் பொருளியல் மிக முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு, தமிழ்ப் பெற்றோர்களின் மாத வருவாயைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டுச் சில வினாக்கள் வினவப்பட்டன. ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட 1,600 மாணவர்களுள் 1,424 மாணவர்களே இவ்வினாக்களுக்கு விடையளித்திருந்தனர். தொடக்கநிலை முதல், இரண்டாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இவ்வினாக்களுக்கு எவ்வாறு விடை அளிக்க வேண்டும் என்பதை ஆசிரியர்கள் விளக்குதல் வேண்டும் என்றும்

அட்டவணை 11. பெற்றோர்களின் மாத வருமானம்		
தொகை	அலைவெண் %	விழுக்காடு
\$750க்கும் குறைவு	181	12.7
\$750-\$1000	268	18.2
\$1000-\$1500	297	20.9
\$1500-\$2000	396	27.8
\$2000-\$2500	103	7.2
\$2500-\$3000	87	6.1
\$3000 க்கும் மேல்	92	6.5

முன்கூட்டியே பெற்றோர்களிடம் இவ்வினாவிற்குரிய விடையைக் கேட்டுவர வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருந்தபோதிலும், முதல், இரண்டாம் வகுப்பு மாணவர்களுள் சிலர் இவ்வினாவிற்கு விடையளிக்கவில்லை. பின்வரும் அட்டவணை பெற்றோர்களின் மாத வருமானத்தை விவரிக்கிறது.

சிங்கப்பூரின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும், சிங்கப்பூரர்களின் சராசரி மாத வருமானத்தையும் மனத்திற்கொண்டு மேற்கண்ட புள்ளி விவரங்களை ஆராய்வோமானால், பாதிக்கும் மேற்பட்டோர் குறைந்த வருவாய் பெறக்கூடியவர்கள் என்பதை அறியலாம். 449 பேர் அதாவது 30.9 விழுக்காட்டினர் மாதம் ஒன்றிற்கு ஆயிரம் வெள்ளி அல்லது அதற்கும் குறைந்த வருவாய் உடையவர்களாக உள்ளனர். 179 பேர் மட்டுமே அதாவது 12.6 விழுக்காட்டினர் மட்டுமே \$2500யும் அதற்கு மேலும் சம்பாதிக்கின்றனர். இதிலிருந்து நாம் ஒன்றை மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அது யாதனில் தமிழர்களில் 80 விழுக்காட்டினர் குறைந்த வருவாய் பெறுபவர்கள் என்பதை.

தமிழ் மாணவர்களின் பெற்றோர்களது கல்வி நிலை குறித்துக் கேட்கப்பட்டிருந்த வினாவிற்கும் சிலர் விடையளிக்கவில்லை; 1421 பேர்களே விடையளித்திருந்தனர். அனைவரும் விடையளிக்காமைக்குக் காரணம் மேலே கூறப்பட்டதாக இருக்கலாம். விடையளித்திருந்த 1421 மாணவர்களுள், 151 பேர் தங்கள் பெற்றோர்கள் பட்டதாரிகள் என்று கூறியிருந்தனர். இது 10.6 விழுக்காட்டாகும்; உயர்நிலை அல்லது பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்பு அல்லது தொழிற்கல்லூரி ஆகியவற்றைக் கடந்தவர்கள் 26.2 விழுக்காட்டினர் ஆவர். எஞ்சிய 63.2 விழுக்காட்டினர் தொடக்கநிலையும், அதற்குக் குறைவாகவும், அறவே கல்வி கற்காமலும் உள்ளவர்கள் ஆவர். இவற்றின் மூலம் தமிழர்களுள் பெரும் பகுதியினரது சமூகப் பொருளியல் நிலை சமுதாயத்தின் கீழ் மட்டத்திலேயே உள்ளது என்பது புலனாகும்.

தமிழர்களுள் பெரும்பகுதியினர் குறைந்த வருவாய் பெறுபவர்கள்; கல்வித் தகுதியும் குறைவாகவே உடையவர்கள். இவர்கள் வாழ்க்கையில் உயர்ந்து மேல்நிலைக்கு வருவதற்கு இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும்? யாராலும் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாது. சில தலைமுறைகளாகலாம். 'சிண்டா' எனப்படும் இந்தியர் மேம்பாட்டுச் சங்கம் இந்தியர்கள், கல்வியில் பெரிதும் பின் தங்கியுள்ளதைக் கண்டறிந்து அவர்களை மேம்படுத்தத் திட்டங்கள் பல தீட்டிச் செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் 'சிண்டா' நடத்தும் கருத்தரங்குகளிலும் கல்வி தொடர்பாக நடைபெறும் சொற்பொழிவுக் கூட்டங்களிலும், பெரிதும் பின்தங்கிய தமிழர் பலர் கலந்து கொள்வதில்லை. 'சிண்டா' கருத்தரங்களில் பலவற்றில் 'கல்விக்' கொள்கை குறித்து நான் பேசியுள்ளேன். அக்கூட்டங்களுக்கு யார் முக்கியமாக வரவேண்டுமோ அவர்கள் வருவது இல்லை. அதாவது வாழ்க்கையின் கடைநிலையில் உள்ள தமிழர்களுள் பெரும்பாலோர் வருவதில்லை. இந்நிலையில் அவர்கள் எவ்வாறு முன்னேறப்

போகின்றனர்? இன்னும் பல்லாண்டுகள் ஆகலாம். இத்தகைய தமிழர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாக இருக்கும் என்றே தெரிகிறது. இவர்கள் நூலில் நடமாடும் மொழி தமிழே! இவர்களில் பெரும் பகுதியினர் தமிழ் பேசக் கூடியவர்களாதலால் சிங்கப்பூரில் தமிழ் இன்னும் சில தலைமுறைகள் வாழக்கூடிய வாய்ப்புண்டு.

ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் தொகை ஆண்டுதொறும் கூடிக்கொண்டேபோகும். அப்போது தமிழின் தரம் குறைந்துகொண்டே வரும். தமிழின் தரத்தைக் குறைக்கும்படி ஆங்கிலம் கற்றோர்களும், சமூகத்தின் செல்வாக்கும் பெற்றவர்களும், தமிழ் மொழிக்குப் பொறுப்பு வகிப்போருக்கு நெருக்குதல் கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பார். இந்த நெருக்குதல் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கும். இதன் விளைவாகத் தமிழின் தரம் பெரிதும் குறைந்துவிடக்கூடும். இம்மண்ணலிருந்து மறைந்துவிடக் கூடிய அபாயமும் ஏற்படலாம். ஆனால் மறைந்துவிடாது. காரணம், இன்று தமிழ் மொழியைப் பேணிக் காக்கப் பலர் அயராது பாடுபட்டுக்கொண்டு இருப்பது போல அன்றும் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டிலும் சிலர் இருக்கவே செய்வார். இன்று பலர் இருக்கின்றனர், அன்று சிலராவது இருப்பார். அவர்தம் முயற்சியாலும், தமிழணர்வுள்ள ஆங்கிலம் படித்த இம் மண்ணின் மக்கள் சிலரின் ஒத்துழைப்பாலும், கணிசமாக வாழும் ஏழைத் தமிழர்களின் அரவணைப்பாலும் தமிழ் வாழக்கூடிய வாய்ப்புண்டு. ஆனால் இன்றுள்ள தமிழைப் போல் அது இருக்காது. இந்நாட்டிற்கேற்ப தமிழ் பெரிதும் மாற்றம் கண்டுவிடும். ஆங்கில மரபில் தமிழ் எழுதுவர், பேசுவார்.

“அமரர் முருகப்பன் தன் அருமை மனைவி திருமதி வள்ளயம்மையுடன் காணப்படுகிறோர்” என்று ‘புகைப்படத்தின் கீழ், இவ்வாக்கியம் அச்சடிக்கப்பட்டிருந்ததாக தனது “ஆங்கில தமிழ்” என்னும் நூலில் அமரர் மோகனம் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் அவர் காட்டும் ஆங்கிலத் தமிழை நாமும் சற்றுக் கண்ணோட்டமிடுவோம்.

“புத்தகத்தை எடுத்து வருமாறு பணித்தார்; கதவை மூடுமாறு அவரிடம் பணிக்கப்பட்டது; பேருந்தின் இரைச்சல், அதில் பயனித்தவர்களின் கூச்சல் நாள் பயணித்துக் கொண்டிருந்தேன் அவன் மொளளித்தான்; புன்னகத்தேன்.”

பெயர்ச்சொற்களை வினைச்சொற்களாகப் பயன்படுத்தும் வழக்கு இந்நாள் எழுத்தாளர் சிலரிடையே ஊர்ந்துவிட்டது என்பதற்குச் சான்றாக அமரர் மோகனம் மேற்கண்ட வாக்கியங்களைக் கூறியுள்ளார். “காட்டில் சிங்கம், புலி வாழ்கின்றனர்; அவர்கள் ஒற்றுமையுடன் வாழ்கின்றனர்” என்று எழுதும் சிலரையும் நாள் பார்த்துள்ளேன். ஏறக்குறைய இத்தகைய ஆங்கிலத் தமிழ்தான் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் இங்கே பவனி வரப் போகிறது. ஆங்கிலத்தில் சிந்தித்துத் தமிழில் எழுதக் கூடியவர்கள் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள்

அதிகரித்துக்கொண்டே வரப் போகிறது! தமிழ் மரபுபடி எழுபவர்கள் தொகை இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் பெரிதும் குறைந்துவிடும்!

இனிச் சிங்கப்பூரில் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் தமிழ் மொழி வாழ்வதற்குரிய சாதகமான சூழ்நிலைகளையும் பாதகமான சூழ்நிலைகளையும் காண்போம்.

சிங்கப்பூரில் மொழி நீடித்து வாழச் சாதகமாக உள்ள சூழ்நிலைகள்:

- 1) சிங்கப்பூர் அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி தமிழ் ஓர் அதிகாரரத்து மொழியாகத் திகழ்கிறது. இதனால் தமிழ் அரசியல் அந்தஸ்து பெற்றுள்ளது.
- 2) சிங்கப்பூர் அரசாங்கப் பள்ளிகளில் சீனம்(மெண்டரின்), மலாய் மொழிகளைப் போல் தமிழும் தாய்மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழைக் கட்டாயம் பயில வேண்டும் என்று அரசுக் கொள்கை வலியுறுத்துவதால் தமிழர்கள் அனைவரும் கட்டாயமாகத் தமிழைப் படித்தாக வேண்டிய ஒரு நிலையில் உள்ளனர். இதனால் இன்று தொடக்க, உயர்நிலை, பல்கலைக் கழகப் புழுமுடி வகுப்பு ஆகியவற்றில் சுமார் 18,500 மாணவர்கள் தமிழ் கற்று வருகின்றனர்.
- 3) அன்றாடம் சிங்கப்பூர் வானொலி காலை மணி 5 முதல் மறுநாள் அதிகாலை 2 மணி வரை தொடர்ந்து ஒரு நாளைக்கு 22 மணி நேரம் இந்திய மொழி நிகழ்ச்சிகளை, பெரும்பாலும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளையே ஒலி பரப்பி வருகிறது. இதனால் தமிழர் இல்லங்கள் தேறும் வானொலியில் தமிழ் முழங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்கலாம். தமிழ் அரவே அரைகுறையாகத் தெரிந்தவர்களும், ஏன், தமிழ் அரவே தெரியாதவர்களும் கூட வானொலியில் ஒலிப்பப்படும் இனிய தமிழ்க் கீதங்களைக் கேட்டு, மெய் மறந்து அப்பாடல்களை அவர்கள் வாய் முணுமுணுப்பதை நாம் காணலாம். வானொலி மட்டும் அன்று, தொலைக்காட்சியும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. வாரம் ஒரு முறை தமிழ்த் திரைப் படங்கள் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன மற்றும் ஆடல் பாடல் நிகழ்ச்சிகளும், குடும்ப நிகழ்ச்சிகளும், மற்றும் பல சுவைமிக்க நிகழ்ச்சிகளும் வாரந்தோறும் தமிழில் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. வானொலி நிகழ்ச்சிகளும், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளும் சிங்கப்பூரில் தமிழை ஒரு வாழும் மொழியாக்கியுள்ளன என்றால் அது மிகையாகாது.
- 4) சிங்கப்பூரில் வாழும் தமிழர்களில் கணிசமானவர்கள் சுமார் 50 அல்லது 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தாம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்து இந்நாட்டுக் குடிமக்களாகியுள்ளனர். எனவே அவர்கள் தமிழ்

நாட்டோடு மிக அணுக்கமான தொடர்பை இன்னமும் வைத்துள்ளனர் என்பதோடு, தமிழ் நாட்டுத் தமிழர்களைப்போல் தமிழில் பேசவும், படிக்கவும், எழுதவும் திறன் உள்ளவர்கள். அத்தகையவர்களின் வழித்தோன்றல்களும் தமிழில் நல்ல திறன் பெற்றவர்களாக உள்ளனர்.

- 5) சிங்கப்பூரில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் அனைத்தும் 1970களிலும் 1980களிலும் தான் மூடப்பட்டன அதாவது 13 ஆண்டு முதல் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மூடப்பட்டன. அந்தத் தமிழ்ப் பள்ளிகளின் தமிழை முதன் மொழியாகப் பயின்ற தமிழர்கள் தமிழில் பிழையறப் பேசவும், எழுதவும் திறன் வாய்ந்தவர்கள். அவர்களுள் பலர் தமிழாசிரியர்களாகவும் உள்ளனர். அவர்களது குடும்ப மொழி தமிழ் மொழியாக இன்றும் உள்ளது. தமிழை முதன் மொழியாகப் படித்த தமிழர்கள் இன்னமும் கணிசமாகவுள்ளனர்.
- 6) தமிழர்களுள் பெரும்பாலோர் ஆங்கிலக் கல்வி கல்லாதவர்கள்; தமிழ் மட்டுமே தெரிந்தவர்கள். தொழில்நுட்ப அறிவு பெரிதும் தேவைப்படாத, உடலுழைப்புத் தொழிலாளர்களாகவும் - கடைநிலை ஊழியர்களாகவும் பணிபுரிகின்றனர். ஆங்கில மொழித் தாக்கத்திற்கு இன்றும் அவர்கள் ஆளாகாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்குத் தமிழைத் தவிர "பசார் மலாய்" மட்டும்தான் ஓரளவு தெரியும். இத்தகையோரும் தமிழ் வாழ உறுதுணையாகவுள்ளனர்.
- 7) சிங்கப்பூரில் இந்து சமய ஆலயங்கள் பல உள்ளன. தமிழர்களுள் பெரும்பாலோர் இந்துக்களே. ஆண்டு தோறும் தைப்பூசம், தீமிதி போன்ற விழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. இவ்விழாக்களில் பெரும்பாலும் தமிழ் மொழியே பயன்படுத்தப்படுகிறது. காவடிச் சிந்தும் ஏனைய முருகக் கடவுளின் பக்திப்பாடல்களும் தைப்பூசத்தின்போது பாடப்படுகின்றன. தைப்பூசம் ஒன்றே போதும் தமிழை வாழும் மொழியாகப் பேணிக்காக்க என்று கூறுமளவிற்கு ஒரு பக்தி மொழி என்கின்றார் தனிநாயக அடிகள். தேவாரம், திருவாசம் போன்ற தெய்வத்தன்மை மிக்க திருமுறைகளை ஒதி இன்புறத் தமிழ் பயில்தலை இன்றியமையாதது என்று என்னும் தமிழர்களும் நம்மிடையே உள்ளனர்.
- 8) 'குட்டி' இந்தியா' எனப்படும் சிராங்கூன் வட்டாரத்தில் உணவு விடுதிகள், ஜவுளிக் கடைகள், மளிகைக் கடைகள், இந்திய கைவினைப் பொருட்கள், நகைகள் மற்றும் பல நவநாகரிகப் பொருட்கள் விற்கும் கடைகள் உள்ளன. இவற்றில் பொருட்கள் வாங்கத் தமிழ் தெரிந்திருப்பது உறுதுணையாக இருக்கும். ஆங்கிலம் மட்டுமே பேசத் தெரிந்த தமிழர் தனது கலாச்சாரப் பொருட்களின் பெயர்களைத் தமிழில் சொல்லி வாங்க முடியவில்லை என மனக்குறை பட்டதை நான் கண்டுள்ளேன். உணவு விடுதிகளிலும் மளிகைக் கடைகளிலும் தமிழ்

மொழி பெரிதும் பயன்படும் அன்றோ? சிராங்கூன் வட்டாரத்தில் உள்ள கடைகளில் பெரும்பாலான முதலாளிகளும், ஊழியர்களும் தமிழ் மட்டுமே தெரிந்தவர்கள். அவர்களிடம் தமிழில் உரையாடத் தமிழறிவு தேவை.

- (9) தமிழ்நாடு சிங்கப்பூருக்கு மிக அண்மையில் இருப்பதால், சிங்கப்பூர்த் தமிழர்கள் அடிக்கடி தமிழ்நாட்டுக்குப் போய் வருகின்றனர். இதனால் தங்கள் பண்பாட்டையும் தாய்மொழியாகிய தமிழையும் செவ்வளவே பேணிக் காக்க அவர்களால் முடிகிறது. திருமணத்திற்குப் பட்டுப் புடவையும் பட்டு வேஷ்டியும் ஏனைய பொருட்களையும் வாங்கிவரவும் சிலர் தமிழ் நாடு செல்கின்றனர். அதே போல் தமிழ் நாட்டுத் தமிழரும் நவீன பொருட்களைக் குறைந்த விலையில் வாங்கக் சிங்கப்பூரே சிறந்த இடம் என்றும் எண்ணத்தில் அடிக்கடி இங்கே பொருட்கள் வாங்கிச் செல்ல வருகின்றனர். இத்தகையோர் அணுக்கமான தொடர்பு, சிங்கப்பூரில் தமிழ் நீடித்து வாழத் துணைபுரியும்.
- (10) தமிழ் தெரியாத தமிழர்களைக் கூடப் பரத நாட்டியமும், கர்நாடக இசையும் - தமிழ் இசையும் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன. நடனம், இசை முதலியன பயிலத் தமிழ் துணை புரியவல்லது. ஆங்கில மொழியின் வாயிலாகக் கூட நடனத்தைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். என்றாலும் பெரும்பாலான தமிழ்ப் பாடலுக்கு அபிநயம் பிடிக்கத் தமிழ் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று பலரும் உணர்கின்றனர். எனவே நடனமும், இசையும் தமிழ் படிக்கத் தூண்டுகோலாக உள்ளன எனலாம்.

இதுவரைச் சிங்கப்பூரில் தமிழ் நீடித்து வாழ என்னென்ன கூறுகள் சாதகமாக உள்ளன என்று கண்டோம். இனிப் பாதகமாக உள்ள கூறுவளை ஆராய்வோம்:

சிங்கப்பூரில் தமிழ் நீடித்து வாழ்வதற்குப் பாதகமாக உள்ள சூழ்நிலைகள்:

- (1) தொன்மைச் சிறப்பும், அழகும், இனிமையும் மிக்க தமிழ் மொழியில் பக்தி நூல்களும், அற நெறிகளைப் போதிக்கும் நூல்களும் இன்னும் பல எண்ணற்ற சீரிய இலக்கிய, இலக்கண நூல்களும் நிறைய உள்ளன. ஆனால் நவீன உலகின் தேவைக்கேற்ப வளர்ச்சி அடையத் தமிழ் மொழி தவறிவிட்டது. உலகில் தமிழர்கள் குடியேறிய பெரும்பாலான நாடுகளில் தமிழ் மறைந்ததற்குக் காரணம்; பொருளியல் நோக்கில் ஆராயும்போது தமிழ் கற்பது பயன் நல்காத ஒன்று எனப் பலரும் நினைக்கத் தொடங்கியதும், ஆங்கிலம் அல்லது ஜப்பானிய மொழி போல் தமிழ் இன்றைய சமூகத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் அளவிற்கு வளர்ச்சி அடையாததுமே காரணங்களாகும்.

- (2) உலக நாடுகள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு பொருளியல் துறையிலும் ஏனைய துறைகளிலும் முன்னேறி வருகின்றன. "பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை" என்னும் வள்ளுவர் வாக்கு மெய்யாகிக் கொண்டு வருகிறது. இத்தகைய தருணத்தில் பொருள் தேட உதவும் மொழிகளாகிய ஆங்கிலம், ஐப்பான், ஜெர்மனி, ஸ்பானிஷ், சீனம் போன்றவற்றைப் பயில ஆர்வம் காட்டுகின்றனரேயொழிய தமிழ் பயில ஆர்வம் காட்டவில்லை, பொருள் ஈட்டத் தமிழ் பயில்வது துணைபுரியாது என்று தமிழர் பலரும் எண்ணத் தொடங்கிவிட்டனர்.
- (3) மற்றோர் சக்தி வாய்ந்த மொழி தோன்றிச் சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெறுமெயாகில், உள்நாட்டு மொழி அழிய வேண்டியதுதான் என்ற கப்லான்(1994) கூற்றுக்கு இணங்க, சிங்கப்பூரில் ஆங்கிலம் மிகச் சக்திவாய்ந்த மொழியாக வளர்ந்து நிற்பதால், தமிழ், மக்கள் மத்தியில் மெல்லச் செல்வாக்கு இழக்கத் தொடங்கிவிட்டது. சீன உலக வர்த்தகத்திற்குத் தனது கதவைத் திறந்து விட்டுள்ளதால் இப்போது சீன மொழியும் வலுவான மொழியாகிக் கொண்டு வருகிறது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் தமிழ் நீடித்து வாழ்வது அரிதே.
- (4) தமிழர்களின் மனப் பாங்கு தமிழ் நீடித்து வாழ உதவுவதாகத் தெரியவில்லை. சீனர்களிடம் இருக்கும் மொழியுணர்வோ, மலாய்க்காரர்களிடம் காணப்படும் மொழியுணர்வோ பெரும்பாலான தமிழர்களிடம் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. தமிழ் இன்று ஒரு கட்டாயப் பாடமாக இல்லாமல் விருப்பப் பாடமாக ஆக்கப்படுமெயாகில் கணசமான தமிழர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் பயிற்றுவிக்க மாட்டார்கள்.
- (5) இந்நாட்டில் தமிழின் எதிர்காலம் குறித்துத் தமிழர்களுக்கே ஐயப்பாடு உள்ளது. தமிழ் மொழியின் எதிர்கால வாழ்வில் தமிழர்களுக்கே தன்னம்பிக்கை இல்லாதபோது, தமிழ் இம்மண்ணில் நீடித்து வாழும் என்று எவ்வாறு எதிர்பார்க்க இயலும்? உணர்வு பூர்வமாகத் தமிழ் கற்பவர் தொகை குறைந்து வருகிறது. தர்க்க ரீதியாக, அறிவுக் கண்கொண்டு ஆராய்ந்து தமிழ் கற்பதில் தவறு இல்லையே என விவாதிப்போர் தொகை நாளும் அதிகரித்து வருகிறது.
- (6) அரசாங்க ஆதரவு தமிழ் மொழிக்கு இருக்கும் வரை தமிழ் நீடித்து வாழக்கூடிய வாய்ப்புண்டு. இப்போது ஆட்சியிலுள்ள இதே அரசாங்கத்தினரும், இதே தலைவர்களும் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து ஆட்சி புரிவர் என்பதற்கு எவ்வித உத்திரவாதமும் கிடையாது. அரசாங்கம் மாறலாம், ஆட்சி மாறலாம், தலைவர்கள் மாறலாம், அப்போது கொள்கையும் மாறலாம். அந்நிலை ஏற்பட்டுத் தமிழ் கற்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போனாலோ, வானொலி, தொலைக்காட்சியில் தமிழ் முழக்கம் மறைந்தாலோ தமிழின்

எதிர்காலம் என்னவாகும்? ஆகவே அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கையும் மொழிக் கொள்கையுமே தமிழின் நீடித்த வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும் மிகப் பெரிய சக்தியாகும். சின்னஞ் சிறிய தீவாகிய சிங்கப்பூரில் எந்த நேரத்தில் என்ன நடக்கும் என்று யாரால் உறுதியாகக் கூற இயலும்?

- (7) தமிழ் மொழிப் புழக்கம் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் அனைத்தும் தமிழன் நீடித்த வாழ்விற்குச் சாதகமாக இல்லாமல் பாதகமாகவே இருப்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆய்வுகள் அனைத்தும் தமிழ் மொழி புழக்கம் இளைய தலைமுறையினரிடையே குறைந்து வருவதையே காட்டுகின்றன. ஆய்வுகள் மட்டுமல்ல, அரசாங்க மக்கள் தொகைக் கணக் கெடுப்பும் தமிழ்ப் புழக்கம் குறைந்து கொண்டு வருவதை உறுதிப் படுத்துகிறது. இவை இந்நாட்டில் தமிழ் நீடித்து வாழப் பாதகமாக உள்ள கூறுகளாகும்.
- (8) சமூகத்தில் மேல் நிலையில் உள்ள தமிழர்களுள் பெரும்பாலோர் தமிழ்ச் சமூகத்துடன் இணைந்து வாழ்வது இல்லை; தமிழில் பேசுவதும் இல்லை. தமிழ் கூலிகளின் மொழி என்று அவர்களுள் பெரும்பாலோர் கருதுவதால், அவர்கள் தமிழர்களுடன் சேர்ந்து தமிழ் மொழியின் நீடித்த வாழ்விற்கு உழைக்க முன்வருவதில்லை. இதனால் ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறுவதில்லை.
- (9) தமிழ் மொழிக்கென்று ஒரு தனி நாடு இல்லாததால், தமிழின் வளர்ச்சி குறித்தும், தமிழ் மொழித் திட்டமிடுதல் குறித்தும், அயல் நாட்டில் குடியேறிய தமிழர்களின் தமிழ்ப் புழக்கம் குறித்தும் எந்த நாடும் அதிக அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. தேன் மதுரத் தமிழோசை உலகிமெல்லாம் பரவும் வகை செய்ய யாரும் இதுவரை முன்வந்துள்ளதாகத் தெரியவில்லை; வாய்ப் பேச்சோடும் திட்டங்களோடுமே பலர் நிற்கின்றனர்.
- (11) இளைய தலைமுறையினரில் பெரும்பாலோர் தமிழாசிரியர் பணியை மேற்கொள்ளத் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். தமிழாசிரியர் பணியை மேற்கொண்டுள்ளோர்களுள் சிலரது மனப்பாங்கு இந்நாட்டில் தமிழ் நீடித்து வாழ்வதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பதாக இல்லை. தமிழத் துறையில் பணிபுரிந்தால் சிறந்த எதிர்காலம் அமையாது என்றும், பதவி உயர்வு கிடைப்பது அரிது என்றும் இளையர் பலர் எண்ணுகின்றனர்.

இதுகாறும் சிங்கப்பூரில் தமிழ் நீடித்து வாழ்வதற்குரிய சாதகமான சூழ்நிலைகளையும் பாதகமான சூழ்நிலைகலையையும் ஆராய்ந்தோம். சாதக, பாதகங்கள் ஏறத்தாழச் சமநிலையிலேயே இருக்கின்றன. என்றாலும் இரு முக்கியக் கூறுகள் தமிழின் எதிர்கால வாழ்வைத் தீர்மானிக்க வல்லன. அவை அரசாங்கப் பள்ளிகளில் அரசின் அரவணைப்போடு தமிழ் கற்பிக்கப்படுவதும், வானொலி,

தொலைக்காட்சிக் கழகங்கள் இடைவிடாது தமிழ் முழக்கம் செய்து வருவதுமேயாகும். இன்று இவ்விரு கூறுகளும், தமிழ் மொழி இம்மண்ணில் நீடித்து வாழச் சாதகமாகவுள்ளன. இன்னும் பத்து, இருபது ஆண்டுகளுக்குள் இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்படும் என்று நாள் எண்ணவில்லை எந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்தாலும், உடனே பெரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய சமுதாயத் மாற்றங்களைச் செய்யாது என்பது என் நம்பிக்கை. அந்நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் பார்ப்போமானால் இரண்டாயிரத்துப் பத்தாம் ஆண்டு வரை இப்போதுள்ள நிலையே நீடிக்கலாம். அதன் பின்னர் தமிழ் நீடித்து வாழ்வதும் மறைவதும், அரசாங்கம் தமிழர்க் கல்விக் கொள்கை குறித்து மேற்கொள்ளும் முடிவையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. தமிழ்ப் பெற்றோர்களின் மனப்பாங்கும் முக்கிய இடம்பெறும்.

முடிவுரை

சிங்கப்பூர் ஒரு நெடிய வரலாற்றையுடைய நாடன்று; இதன் வரலாறு 1819-ஆம் ஆண்டு ஸ்டாம் ஃபோர்டு ராபின்ஸ் சிங்கப்பூரில் காலடிவைத்தது முதல் தொடங்குகிறது. இந்தியர்களைப் பொறுத்த வரையில் 1825-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே இந்தியர் பெருமளவில் கொண்டு வரப்பட்டனர்; குடியேறினர். எனவே இந்தியர் - தமிழ் வரலாறு சுமார் 170 ஆண்டுகளுக்குள் அடங்கும். தொடக்க காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வருவதும் போவதுமாயிருந்த தமிழர்கள், 1920-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே இந்நாட்டில் நிலைத்து வாழ முற்பட்டனர். அவ்வகையில் பார்ப்போமானால் சுமார் 75 ஆண்டுகளே தமிழ் சமுதாய இம்மண்ணில் ஒரு நிலைப்பாடான சமூகமாக வாழ்ந்து வந்துள்ளது எனலாம்.

தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் பிள்ளைகளின் கல்வித் தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டுச் சிங்கப்பூரில் 1834-ஆம் ஆண்டு, முதல் தமிழ் பள்ளி உருவாயிற்று. அதன் பின்னர் தமிழ்ப் பள்ளிகள் தோன்றுவதும் மறைவதுமாக இருந்தன. 1950களிலும் 1960களிலும் சிங்கப்பூரில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் பல தோன்றித் தமிழ் மொழி வலிவுடனும் பொலிவுடனும் வாழ உறுதுணைபுரிந்தன. ஆனால் 1970களில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றாய் மூடப்பட்டன. 1982-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் இம்மண்ணினின்றும் முற்றாய் மறைந்தன. ஆனால் இன்று ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. சுமார் 18,000 மாணவர்கள் பல்வேறு நிலைகளில் தமிழ் பயின்று வருகின்றனர். இன்று சிங்கப்பூரில், பல்வேறு குறைகளிலும் தமிழ் செவ்வனே செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோதிலும் இன்னும் தமிழ் மொழி இந்நாட்டில் எத்தனை ஆண்டுகள் வாழும், என்ற கேள்வியைத் தமிழர்களே கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்; காரணம்; தமிழ் இம்மண்ணில் நீடித்து வாழும் என்ற நம்பிக்கை தமிழர்களுக்கே இல்லையோலும்!

ஒரு காலத்தில் ஹிப்ரு மொழி வழக்கிழந்த மொழியாக இருந்து வந்ததைப் பலரும் அறிவர். இன்று சமஸ்கிருத மொழி வழங்கி வருவதுபோல், சமயம், சம்பிரதாயம், வழிபாடுகள் ஆகியவற்றிற்கே ஹப்ரு மொழி பயன்படுத்தப்பட்டு

வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது ஹிப்ரு மொழி மறுமலர்ச்சி பெற்று, இஸ்ரேல் நாட்டின் வாழும் மொழியாக உள்ளது. பல்வேறு சமுதாயப்பிரிவினரின் சொந்த மொழியாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலை ஏற்பட்டமைக்கு இரு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. தாங்கள் "இஸ்ரேல்" என்னும் நாட்டினர் என்பதை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்றும் மனவுறுதியுடனும் நாட்டுப் பற்றுடனும் அவர்கள் செயற்பட்டமை; மற்றொன்று இஸ்ரேல் மொழியைப் பயன்பாட்டு மொழியாக்க வளர்ச்சியடைந்த மொழியாக்க அவர்கள் மேற்கொண்ட மொழித்திட்டமிடுதல் என்னும் நடவடிக்கை. ஒரு காலத்தில் வழங்கிழந்த மொழியான ஹிப்ரு மொழி இன்று எல்லாச் சமூகப்பணிகளுக்கும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. வழக்கிழந்த ஒரு மொழியை மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்ய இஸ்ரேலியர்களின் நாட்டுப்பற்றுால் சாத்தியமாயிற்று என்றால், இன்று வழக்கிலுள்ள பயன்பாட்டிலுள்ள தமிழ் மொழியை என்றும் வாழும் மொழியாக்க - தமிழர்தம் மொழியுணர்வால் முடியாதோ, என்னும் வினா என்னுள் எழுகிறது.

தமிழன் உலகில் குடியேறியுள்ள வேறு எந்த நாடுகளிலும் தமிழைப் பேணிக்காப்பதற்கு இல்லாத வாய்ப்பு வசதிகள் சிங்கப்பூரில் உள்ளன. நாளுக்கு அதிகாரத்துவ மொழிகளுள் ஒன்றாகிய தமிழுக்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி, சீன, மலாய், ஆங்கில மொழிகளுக்குரிய அணைத்து உரிமைகளும் உண்டு. இம்மண்ணில் கடந்த 170 ஆண்டு காலமாகத் தமிழ் வாழ்ந்து வருகிறது. ஆனால் இன்று உலகம் நவீனமயமாகித் கொண்டிருப்பதால், தமிழ் நவீன உலகிற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் இந்நாட்டில் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் வழக்கிழந்த மொழியாகிவிடுமோ எனச் சிலர் ஐயுறுகின்றனர். தமிழ்ப் பயன்பாடு குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளும், இளைய தலைமுறையினரிடையே தமிழ்ப் புழக்கம் பெரிதும் குறைந்து வருகிறதைப் புலப்படுத்தி, அவர்களது ஐயத்தை உறுதிப்படுத்த முனைந்துள்ளன. தாங்கள் விழிப்புடன் இருந்து தங்கள் மொழியைப் பேணிக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆய்வாளர்கள் தங்களுக்கு விடுக்கும் எச்சரிக்கையே அவர்களது ஆய்வுகள் என்று தமிழ்ச் சமூகத் தலைவர்கள் கருதுதல் வேண்டும். தமிழ் சமூகத் தலைவர்கள் தமிழைப் பேணிக் காக்கத் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதன் வாயிலாக ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகளைப் பொய்ப்பிக்க முடியுமன்றோ?

சிங்கப்பூரின் நான்கு அதிகாரத்துவ மொழிகளுள் தமிழும் ஒன்று. எனத் தமிழுக்குக் கிடைத்திருக்கும் அந்தஸ்து, பஞ்சாபிய, மொழிக்கோ, மலையாள மொழிக்கோ கிடைத்திருப்பின் பஞ்சாபியர்களும், மலையாளிகளும் அவர்களது மொழிகளை எவ்வாறெல்லாம் மேம்படுத்தி இருப்பார்கள் என்பது பற்றித் தமிழ் மக்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்னும் 4¼ ஆண்டுகளுக்குள் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுப் பிறக்கப்போகிறது. இரண்டாயிரமாம் ஆண்டில் தொடக்கத்தில் தமிழ்மொழி ஏறக்குறைய இன்றுள்ள நிலையிலேயே இருக்கும். அரசியல் நிலைப்பாட்டிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழும் சிங்கப்பூரில் அரசியலில் மிகப்பெரிய மாற்றம்

அண்மையில் ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பில்லை. எனவே தமிழ் மொழியின் உயிர் வாழ்க்கைக்கு எதிர்பாராத ஆபத்துகள் ஏற்படா என நம்பலாம். ஆனால் இன்றுள்ள தமிழ் மொழிப் பாடத்திட்டங்களும் பயிற்று கருவிகளும் இன்னும் 20 அல்லது 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம்; பாடத்திட்டமும் பாடநூல்களும் எளிமை படுத்தப்பட்டு, மாற்றி அமைக்க வேண்டி இருக்கலாம். ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற பெரும் பாலோர் தமிழின் தரம் தேவையில்லாமல் மிக உயர்வாக இருப்பதாகத் தமிழ்த் துறையினருக்குத் தொடர்ந்து நெருக்குதல் கொடுத்துக்கொண்டே வருவர்.

மேலும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளில் தமிழாசிரியர்களாக வருவோர் பலருக்குத் தமிழ் மொழியறிவும் அவ்வளவாக இருக்காது; தமிழாசிரியர் பணியை ஓர் ஏணியாகப் பயன்படுத்துவோரும் அவர்களுள் பலர் இருக்கலாம். இதனால் தமிழில் ஆங்கில இடையீடு நாளும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும் யொழிய தமிழ் இம்மண்ணினின்று இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை மறைந்துவிடாது என்பது என் திடமான நம்பிக்கை. அதன் பின் தமிழ் வாழாமா, என்று இப்போதைக்குக் கூறுவது சாத்தியமன்று. 2101 ஆம் ஆண்டு வாக்கில்தான் அதைச் சொல்ல இயலும்.

எனது ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், தமிழ் இம்மண்ணின் மொழிகளுள் ஒன்றாக நீடித்து வாழ்வதற்குரிய பத்துப் பரிந்துரைகளைத் தமிழ்ச் சமூகத்தினர் முன் வைக்கிறேன்.

பரிந்துரைகள்

- 1) சிலர் தமிழ் மீது தங்களுக்குள்ள பற்றால், "தமிழால் என்ன முடியாது? எல்லாம் முடியும்? என்று கூறிவருகின்றனர். வேறு சிலர் தமிழைப் பற்றி எதுவும் தெரியாததால், "தமிழால் என்ன முடியும்? தமிழ் படித்து என்ன செய்ய முடியும்? கூலி வேலைக்குத் தானே போக இயலும்? தமிழில் என்ன இருக்கிறது? ? என்று பேசுகின்றனர். இவ்விருசாராரும், தங்களது குறைகளை உணர்தல் வேண்டும். நடைமுறையை உணர்தல் வேண்டும். தமிழ் மீது அளவுகடந்த பற்றுள்ளவர்கள், தமிழ் மொழியின் பயன்பாடு குறிப்பிட்ட ஒரு வரம்புக்கு (limitation) உட்பட்டதே என்பதை உணர்தல் வேண்டும். தமிழர் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறத் தமிழ் மட்டும் போதாது என்பதையும், ஆங்கிலம் போன்ற பல நவீன மொழிகளைக் கற்பது இன்றியமையாதது என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும். பிறர் தமிழில் பேசுவதைப் புரிந்துகொள்ளுதல், தனது உள்ளக்கருத்தைத் தமிழில் பிறருக்குச் சொல்லவும், எளிய நூல்களை வாசித்தல், தமிழில் கடிதம் எழுதுதல், இவை போன்ற அடிப்படைத் திறன்களை ஒவ்வொரு தமிழனும் பெற்றிடல் வேண்டும்.

- 2) தமிழர்கள் இல்லங்களில் தமிழ்தான் ஒலிக்க வேண்டும். ஆங்கிலம்

போன்ற பிறமொழி நூல்கள் படிக்கும்போது தவிர, ஏனைய நேரங்களில் குடும்ப உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள் தமிழிலேயே உரையாடுதல் வேண்டும். சிங்கப்பூரில் சுமார் 25 தமிழ் அமைப்புகள் உள்ளன. அவ்வமைப்புகள் தங்கள் உறுப்பினர்களைத் தமிழர்கள் இல்லங்களுக்கும் சென்று, இல்லங்களில் தமிழ் நடமாட வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். "தமிழ்கு குடும்பங்களில் தமிழிலேயே பேசுவோம்" என்பதை ஓர் இயக்கமாக ஆண்டுதோறும் தவறாது நடத்துதல் வேண்டும். குறிப்பாகப் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் தமிழிலேயே பேச வேண்டும். அவர்களைத் தமிழிலேயே பதில் கூறத் தூண்டுதல் வேண்டும்; உடன்பிறந்தவர்கள் தங்களுக்கிடையே தமிழில் உரையாடுவதைப் பெற்றோர் உறுதிப்படுத்துதல் வேண்டும்.

- 3) தமிழர்தாம் சமூகத் கொண்டாட்டங்களில் நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ்தான் இடம்பெறுதல் வேண்டும். அதாவது திருமணம், காதலி விழா, புதுமணை புகு விழா, தீபாவளி, நோன்புப் பெருநாள், கிருஸ்ணம், தைப்பூசம், பிறந்த நாள் விழா ஆகிய நாகழ்ச்சிகளில் தமிழர்கள் பெரும் திரளாகக் கூடுகின்றனர். அப்போது ஆங்கில மொழியில் உரையாடாமல், தமிழ் மொழியிலேயே உரையாடுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ் பேசுவதற்கு எளிதாய் இருக்கும்.

- 4) இளைய தலைமுறையினர் தமிழைக் கைவிட்டுச் செல்வதை உடனடியாக நிறுத்தச் சமூக சங்கங்கள் உடனடியாகத் தேசிய அளவில், "இளையர்களே தமிழில் பேசுங்கள்" என்னும் ஓர் இயக்கம் நடத்துதல் வேண்டும். அவ்வியக்கத்தில் தமிழிலுள்ள பக்தி நூல்களையும், அறநெறி நூல்களையும் அவை போதிக்கும் சீரிய வாழ்க்கையையும் எடுத்துக்கூற வேண்டும். உறவினர்களிடமும், உடன்பிறந்தோர்களிடமும், நண்பர்களிடமும் தமிழிலேயே பேசத் தூண்ட வேண்டும். தமிழ் மொழி இந்நாட்டில் நீடித்து நிலைபெற்று வாழ்வது இன்றைய இளையர்கள் தமிழ்மொழி குறித்துக் கொண்டுள்ள மனப்பாங்கையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. எனவே இளையர்கள் தமிழைப் பேணிக் காக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். இளையர்களுள் சிலர் தமிழில் பேசுவது கேவலம் என்று எண்ணுகின்றனர். இத்தகைய தவறான மனப்போக்கு அகலுதல் வேண்டும்.

- 5) சிங்கப்பூரில் ஆலயங்கள் பல உள்ளன. அவற்றில் நடைபெறும் வழிபாடுகளைத்தமிழில் நடத்துதல் வேண்டும். இளையர்கள் பெருந்திரளாக ஆலயங்களுக்குச் செல்வதை நாம் காணலாம். ஆலயங்கள் அனைத்தும் தமிழ்மொழியைக் காக்கும் கேடயங்களாகத் திகழ்தல் வேண்டும். தமிழ் அறிஞர்களைக் கொண்டு எளிய, இளிய நடையில் இறைவனின் சிறப்புகள் பற்றி எடுத்துக்கூறச்செய்தல் வேண்டும்; தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற நூல்களிலுள்ள சில

பாடல்களையாவது மனப்பாடம் செய்து, வழிபாட்டின் போது பாடத் தூண்டலாம்.

(6) மெண்டரின் மொழிப் புழக்கத்தை மேம்படுத்தச் சீன சமூகத்தினர் மேற்கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளைப்போலத் தமிழ் மொழிப் புழக்கத்தை மேம்படுத்தத் தமிழ் அமைப்புகள் ஒருங்கிணைந்து "தமிழில் பேசுவோம்" என்னும் இயக்கத்தை ஆண்டுதோறும் நடத்துதல் வேண்டும். இவ்வகையில் சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர் சங்கம், "தமிழில் பேசுவோம்" என்னும் சுவரொட்டிகளைத் தயாரித்துப் பொது இடங்களில் ஒட்டி வைத்துள்ளது பாராட்டிற்குரியது. ஒரு கை தட்டினால் ஓசை உண்டாகுமா? இவ்வாண்டு 25 தமிழ்ச் சமூக சங்கங்கள் ஒருங்கிணைந்து தமிழ் மொழி வாரம் கொண்டாடுவது போல் எல்லாச் சங்கங்களும் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்ற வேண்டும். இது குறித்து வானொலி, தொலைக்காட்சிகளிலும் பல விளம்பரங்கள் இடம் பெறலாம். குறிப்பாக, இப்பிரச்சாரங்களையொழிய, தமிழ் நன்கு பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் இவ்வியக்கம் போய்ச் சேர்வதால் பெரிதும் பயன் விளையப் போதில்லை, தமிழ்ச் சமூகத்தினர் ஒதுங்கியுள்ளவர்களிடம் "தமிழில் பேசுவோம்" என்றும் இயக்கம் போய்ச் சேருதல் வேண்டும்.

(7) தமிழ் கற்பதால் எந்த ஒரு பொருளியல் ஆதாயமும் கிடையாது என்றும், தமிழில் பேசினால் ஆங்கிலம் பேச்சுத் திறன் குறையும் என்றும் அதனால் தமிழில் பேசுவதைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சிலர் எண்ணுகின்றனர். பொருளியல் நோக்கில் பார்த்தால் தமிழ் பயில்வதால் எந்தவித லாபம் இல்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் தமிழர் தம் பண்பாட்டை அறியத் தமிழ் பயில்வது பேருதவியாக அமையும். ஆங்கிலம் வாயிலாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாமே என்று சிலர் வாதிடக்கூடும். உண்மைதான், ஆங்கிலத்திலும் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம். எனினும் மொழிபெயர்ப்பில் படிப்பது மூல மொழியில் படிப்பது போலாகாது. திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம் போன்றவற்றை ஆங்கிலத்தில் படித்து இன்புறுவதற்கும் தமிழில் படித்து இன்புறுவதற்கும் பெருத்த வேறுபாடுகள் உள்ளன. மேலும் தமிழிசை, தமிழ்க்கலை முதலியனவற்றை முழுமையாகச் சுவைக்கத் தமிழறிவு பெரிதும் துணைநிற்கும். தமிழர்கள் எவ்வளவுதான் ஆங்கில மொழியில் வல்லுனராக இருந்தாலும், ஆங்கிலேயர்கள் அவர்களைத் தங்கள் இனத்தினர் - ஆங்கிலேயர் என்று ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தமிழர் தம் மொழி, கலை பண்பாடு முதலியவற்றை ஆங்கிலேயரிடமும் பிறரிடமும் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் தமிழ் மொழி, பண்பாட்டு அறிவு அவசியமல்லவா? ஆங்கிலம் கற்றுத் தமிழ் பேசத் தயங்கிய தமிழர்களுள் சிலர் இன்று தமிழ் பேசுவதைக் கண்டு மகிழ்கிறேன். அவர்கள் அவ்வாறு

தமிழில் பேசக் காரணம் என்ன தெரியுமா? சீனர்கள், சீன மொழியில் பேசிக் கொள்வதைப் பார்க்கிறார்கள், மலாய்க்காரர்கள் மலாய் மொழியில் உரையாடுவதைக் காண்கிறார்கள், தாங்களும் தங்கள் தாய் மொழியில் பேசினால் என்ன? என்ற உணர்வு ஏற்படவே தமிழில் பேசத் தொடங்கியுள்ளனர். இது ஒரு நல்ல அறிகுறி, ஆங்கிலம் படித்து ஆகாயத்தில் பறங்கள்; ஆட்சேபனை இல்லை, தமிழும் படியுங்கள், தரையில் நடக்க! தனியே நமக்கொரு பண்பாடு உண்டு என்று உலகிற்கு உணர்த்தத் தமிழ் பயன்படும்.

(8) தனித் தமிழில் பேசும்படி யாரையும் வற்புறுத்துவது, தமிழ் வாழத் துணை புரியாது. தனித் தமிழ் - தூய தமிழ் - பிற மொழிக் கலப்பற்ற தமிழ் பேசுவது பாராட்டிற்குரியதுதான். ஆனால் அடிப்படைத் தமிழே தெரியாத நிலையில் தனித் தமிழ் பற்றிப் பேசுவதால் பயனுண்டோ? எனவே, பிறர் மொழிகள் கலந்து யாரேனும் பேசினால், ஏளனம் செய்யாமல், அவரை ஊக்கப்படுத்துங்கள். "நன்றாகத் தமிழ் பேசுகிறீர்கள்" என்று பாராட்டுங்கள். இத்தகைய ஊக்குவிப்பு தமிழ் பேசக் கூச்சப்படும் - அச்சப்படும் பலரையும் தமிழில் பேச ஊக்குவிக்கும்; ஆங்கிலம் கற்ற தமிழர்களும் நம் உடன்பிறப்புகளே என்று எண்ணி, ஒன்றிட்டு வாழ முயலுங்கள். தமிழ் மொழி ஒன்றால் மட்டுமே அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்த முடியும்.

(9) நீங்கள் பணிபுரியும் அலுவலகத்தில் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்த வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கலாம். இத்தகைய நிலையில் உள்ளார்களே சிங்கப்பூரில் பெருமளவில் உள்ளனர். பள்ளியில் படித்த தமிழை வெளியுலகில் பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு, வசதிகள் போதுமான அளவிற்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். இதனால் தமிழ் மொழியை மறந்துவிடக்கூடிய அபாயம் உண்டு. இந்நிலையைத் தவிர்க்க, அன்றாடம் இல்லாவிடினுங்கூட வாரம் இரு முறையேனும் வீட்டில் தமிழ் நூல்களைப் படியுங்கள்; சிறுகதை, நாவல் முதலியன தமிழை மறக்காமல் இருக்கத் துணைபுரிவதோடு பயனுள்ள பொழுதுபோக்காகவும் அமையும். சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் நாளிதழ் உயிர்வாழ வேண்டியது மிக இன்றியமையாததாகும். சிறுபான்மையோர்க்கு ஒரு நாளிதழ் நடத்துவது என்பது எளிய செயலன்று. 'இதை உணர்ந்து தமிழ் நாளிதழை ஒவ்வொரு தமிழரும் தவறாது வாங்கித் தமிழுக்கு ஆதரவு அளித்தல் வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அன்றாடம் தமிழ் நாளிதழ் படிப்பதன் வழி தமிழ்ச் சொற் களஞ்சியத்தைப் பெருக்கலாம், தமிழ்த் தொடர் அமைப்பு முறையைச் செவ்வனே புரிந்து கொள்ளலாம்.

தமிழை உயிரோட்டமுள்ள ஒரு மொழியாக வாழ்விக்கத் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் உறுதியெடுத்துக்கொண்டு, தன்னால் இயன்ற அளவிற்குத் தமிழில் பேசிக் தமிழைப் பேணிக்காத்தால் தமிழ் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டிலும் வாழும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

குணை நூல்கள்

- இராமையா, கா. 1994 சிங்கப்பூரில் தமிழ்க் கல்வியின் வளர்ச்சி ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம். சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழி தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி 1965-1990, தொகுப்பு: அ வீரமணி.
- கருணாகரன், கி. 1981 மொழி வளர்ச்சி, சிதம்பரம்: மாணிக்க வாசகர் நூலகம்.
- திண்ணப்பன், சுப. 1993 சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும், தேவகோட்டை: தேன் வள்ளியம்மை பதிப்பகம்.
- நாராயணன், எம். கே. 1986 இளந்தலைமுறையினரிடையே தமிழ், சிங்கப்பூரில் தமிழும் தமிழ் இலக்கியமும். தொகுப்பு 5, சிங்கப்பூர்: சிங்கப்பூர்த் தேசிய பல்கலைக் கழகம், தமிழர் பேரவை.
- மணி, அ. 1981 வடகமத்திராவில் தமிழர்கள், நாச்சியார் கோயில்: தை நூலகம்.
- மோகனம், தி. க. ஆங்கிலத் தமிழ். சிங்கப்பூர் இளையர் தமிழ் மன்றம். ஆய்வுக் கட்டுரை.
- Fishman, J. A. 1991 Reversing Language Shift. Clevedon, Avon, Multilingual matters.
- Fishman, Joshua A. 1966 Language maintenance and language shift as a field of inquiry. In Joshua A. Fishman (ed.) language loyalty in the United States. pp 424-458. The Hague: Mouton.
- Gumperg, John 1969 How can we describe and measure the behaviour of bilingual groups? Description and measurement of bilingualism. In L.G. Kelly (ed.) An international seminar pp 242-249. Canada: University of Toronto Press.
- Hayden, Robert G. 1966 Some community dynamics of language maintenance. In Joshua A. Fishman (ed.) language loyalty in the United States pp 190-205. The Hague: Mouton.
- K. Ramiah 1989 Linguistic Difficulties Encountered by Secondary Four Tamil Students in their Tamil Compositions. NUS M Ed Thesis.
- K. Ramiah 1991 The pattern of Tamil Language use among Primary School Tamil Pupils in Singapore. Singapore Journal of Education Vol. 11 No. 2.
- K. Ramiah 1995 The pattern of Tamil Language use among Tamil pupils in Singapore. A research paper presented at the 5th World International Tamil Seminar. Conference held at Thanjavur from 1st to 5th January 1995.
- Kapalam, Robert B. 1994 Language policy and planning: Fundamental Issues. Annual Review of Applied Linguistics vol. 14 pp 3-14.
- Kuo, Eddie C. Y. 1979 Measuring Community in Multilingual Societies. The case of Singapore and West Malaysia. Anthropological Linguistics, October pp 328-340.
- Lim Kieat Boey 1980 Language learning and language use among some Singapore students. RELC Journal 11.2 pp 14-28
- Mani, A. 1979 Learning Tamil as a second language in Singapore. The background of students in P.N. Tamilselvan (ed.) Proceedings of Seminar conference on Tamil language and Tamil literature in Singapore. NUS Tamil Language society, 2. pg. 93-105
- Mani, A. and Gopinath S. 1983 Changes in Tamil language acquisition and usage in Singapore: a case of subtraction bilingualism Southeast Asian of Social Sciences 11.1 pp 104-117
- Sobrielo, Amy 1985 Language Maintenance and shift among Tamils in Singapore. M.A. (Applied Linguistics) thesis. NUS (unpublished)
- Weinreich, Vriel 1968 Language in contact: Findings and Problems. The Hague: Mouton